

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ
ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ
„ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ“
„Митническа политика, законодателство, митническа тарифа“
„Митническо законодателство“

Брюксел,
Taxud/A2/

TAXUD/
Оригинал: EN

**ВНОС И ИЗНОС НА ПРАТКИ С НИСКА
СТОЙНОСТ —
ПАКЕТ ЗА ДДС В ОБЛАСТТА НА ЕЛЕКТРОННАТА
ТЪРГОВИЯ
„Насоки за държавите членки и търговците“**

**Ревизия 1
ОКОНЧАТЕЛЕН ТЕКСТ**

Декларация за отказ от отговорност: „Необходимо е да се подчертае, че настоящият документ не представлява юридически обвързващ акт, а има само разяснителен характер. Правните разпоредби на митническото законодателство имат предимство пред съдържанието на настоящия документ и с тях винаги следва да се прави справка. Автентичните текстове на нормативните актове на ЕС са текстовете, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз. Възможно е наред с настоящия документ да съществуват и указания или обяснителни бележки на национално равнище.“

Съдържание

Съкращения	5
1. ВЪВЕДЕНИЕ	7
1.1. Пакетът за ДДС в областта на електронната търговия.....	7
1.1.1. Контекст във връзка с приемането му.....	7
1.1.2. Правила за ДДС с отражение върху митниците	7
1.2. Относими митнически разпоредби	9
1.3. Определения и основни митнически понятия	10
1.3.1. Собствена стойност	10
1.3.2. Една-единствена пратка и пратка с ниска стойност (ПНС)	11
1.3.3. Пощенски пратки.....	12
1.3.4. Експресна пратка	12
1.3.5. Пощенски пратки под режим транзит.....	13
1.4. Предназначение и обхват на документа	14
2. МИТНИЧЕСКИ ФОРМАЛНОСТИ ЗА ПРАТКИ С НИСКА СТОЙНОСТ	14
2.1. Преглед на различните варианти на МД за допускане за свободно обращение на ПНС	14
2.2. Митническа декларация с набор от данни от колона Н7 (член 143а от ДА за МКС)	14
2.2.1. „Крайно намален набор от данни (КННД)“ — колона Н7 от приложение Б към ДА за МКС.....	15
2.2.2. Кой може да бъде декларатор?.....	24
2.2.3. Кой стоки могат да бъдат декларирани в МД с набор от данни от колона Н7?.....	27
2.2.4. Кой механизъм за събиране на ДДС да се използва?	33
2.2.5. Кой код на режим да се използва?.....	33
2.2.6. Преходни мерки.....	34
2.3. Митническа декларация с пълен набор от данни — колона Н1.....	34
2.4. Използване на МД, подадена преди представянето на стоките, като декларация за временно складиране (ДВС)	35
2.5. Други възможности (опростявания, едно подаване на декларация)	35
2.5.1. Опростена декларация (ОД).....	36
2.5.2. Вписване в отчетността на декларатора (ВОД).....	36
2.5.3. Централизирано митническо оформяне.....	37

2.5.4.	Едно подаване на митническа декларация и обобщена декларация за въвеждане (ОДВ)	37
2.6.	Митническо оформяне на пощенски пратки	38
2.6.1.	Описание на член 144 от ДА за МКС и на намаления набор от данни в приложение Б, колона Н6	39
2.6.2.	Преходен период за пощенските оператори — условия и краен срок за използване на декларирането чрез друго действие	40
2.6.3.	Сценарии за митническо оформяне за пощенски пратки, считано от 1 юли 2021 г.	41
3.	МЕХАНИЗМИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДДС	44
3.1.	ОБСЛУЖВАНЕ НА ЕДНО ГИШЕ ПРИ ВНОС (IOSS)	44
3.1.1.	Основно понятие и описание на процеса	44
3.1.2.	Отговорност на участниците при IOSS	47
3.1.3.	Идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС	48
3.1.4.	Прагът от 150 EUR	50
3.1.5.	Обменен курс	52
3.1.6.	Групиране на пратки	53
3.1.7.	Връщане на стоки под режим IOSS	55
3.1.8.	Месечен отчет	55
3.2.	СПЕЦИАЛЕН РЕЖИМ	56
3.2.1.	Основно понятие и описание на процеса (поток от край до край)	56
3.2.2.	Отговорност на участниците при специалния режим	59
3.2.3.	Процес на месечно плащане	60
3.2.4.	Връщане на стоки, възстановяване на ДДС	61
3.2.5.	Отчитане в система „Наблюдение“	61
3.3.	СТАНДАРТЕН МЕХАНИЗЪМ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДДС	61
3.3.1.	Основно понятие	61
3.3.2.	Описание на процеса	61
4.	ФОРМАЛНОСТИ ПРИ ИЗНОС И РЕЕКСПОРТ НА ПРАТКИ С НИСКА СТОЙНОСТ	64
4.1.	Общ преглед	64
4.2.	ПОЩЕНСКИ ПРАТКИ	64
4.		64
4.2.1.	Обхват на декларирането за износ чрез друго действие	64
4.2.2.	Процес на износ на пощенски пратки	66
4.2.3.	Реекспортиране на пощенски пратки	67
4.3.	ЕКСПРЕСНИ ПРАТКИ	67

4.3.1.	Обхват на декларирането на износ чрез друго действие.....	67
4.3.2.	Описание на процеса (член 141, параграф 4а от ДА за МКС).....	68
5.	АНУЛИРАНЕ НА МИТНИЧЕСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ	71
5.		71
5.1.	Контекст	71
5.1.	Правни разпоредби	72
5.2.	Процеси и формалности	73
5.3.	Лице, което иска анулирането (включително ролята на представителите)	74
5.4.	Изисквания за данните в обоснованото заявление за анулиране	75
Приложение 1 Митнически декларации за допускане за свободно обращение на пратки с ниска стойност, считано от 1 юли 2021 г.		77
Приложение 2 Групиране на ПНС, внасяни в ЕС.....		79

СЪКРАЩЕНИЯ

B2B	Между предприятия (business-to-business)
B2C	Между предприятия и потребители (business-to-consumer)
C2C	Между потребители (consumer-to-consumer)
МД	Митническа декларация
СМР	Система за митнически решения
КН	Комбинирана номенклатура
СОМ	Европейска комисия
РМО	Регламент за митническите освобождавания (Регламент (ЕС) № 1186/2009 на Съвета)
ЕСП	Европейска сметна палата
ВОД	Вписване в отчетността на декларатора
ИО	Икономически оператори
ЕТОЕ	Извънтериториален разменен център
ЕС	Европейския съюз
IMPC	Центрове за обработка на международни пощенски пратки
IOSS	Обслужване на едно гише при внос (<i>Import One-Stop Shop</i>)
СС	Собствена стойност
ПНС	Пратки с ниска стойност
MOSS	Съкратено обслужване на едно гише
ДЧ	Държава членка (държави членки)
НСВ	Национална система за вноса
OSS	Обслужване на едно гише
ЗиО	Забрани и ограничения
РГП	Работна група по проект
СО	Самооценка
ЕРОП	Единно разрешение за опростена процедура
ОД	Опростена декларация
СР	Специални режими
КННД	Крайно намален набор от данни
SURV	Система „Наблюдение“
TCP	Традиционни собствени ресурси
ДВС	Декларация за временно складиране
ВС	Временно складиране
МКС	Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета)
ДА за МКС	Делегиран акт за Митническия кодекс на Съюза (Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията)

АИ на МКС Акт за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията)

ПДА за МКС Преходен делегиран акт за Митническия кодекс на Съюза (Делегиран регламент (ЕС) 2016/341 на Комисията)

ВПС Всемирен пощенски съюз

ДДС Данък върху добавената стойност

Директива за ДДС Директива 2006/112/ЕО на Съвета

Регламент за изпълнение Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за ДДС

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Пакетът за ДДС в областта на електронната търговия

1.1.1. Контекст във връзка с приемането му

Електронната търговия променя средата за международна търговия, в това число трансграничния поток на стоки. От една страна, електронната търговия улеснява достъпа до световните пазари, особено за микропредприятията, малките и средните предприятия (ММСП), но от друга страна, митническите органи в цял свят са изправени пред предизвикателството да намерят баланса между надзора и улесняването на търговията, като обхващат всички съответни данъчни и неданъчни рискове. Липсата на предварителни електронни данни относно пощенските пратки и често незадоволителното качество и точност на данните водят до неефективен и неефикасен анализ на риска, свързан с невярното деклариране на произход, неправилното описание на стоките и занижаването на стойността.

Както се потвърждава от някои проучвания, експоненциалният ръст на електронната търговия през последното десетилетие заедно с прага от 10/22EUR за освобождаване от ДДС е довел до значителни загуби на приходи за държавите членки. Освен това доставчиците от държави извън ЕС имат конкурентно предимство пред предприятията от ЕС, които не се ползват от такова освобождаване от ДДС при продажба на стоки на единния пазар.

С цел справяне с този проблем, на 5 декември 2017 г. Съветът прие пакета за ДДС в областта на електронната търговия, чрез който, наред с друго, се премахва освобождаването от ДДС при внос на стоки, които съставляват пратки с ниска стойност, ненадвишаваща 10/22 EUR, и се въвеждат мерки за опростяване на събирането и плащането на ДДС при внос (обслужване на едно гише при внос (IOSS) и специален режим) за дистанционните продажби B2C на стоки от трети държави или трети територии за потребители в ЕС. Предвидено е правилата започнат да се прилагат, считано от 1 юли 2021 г.

1.1.2. Правила за ДДС с отражение върху митниците

- a) Премахване на освобождаването от ДДС при внос на стоки с ниска стойност и специални режими за събиране на ДДС при вноса**

С премахването на прага от 10/22 EUR за освобождаване от ДДС при внос, считано от 1 юли 2021 г. всички стоки, внасяни в ЕС, ще подлежат на облагане с ДДС, независимо от стойността им¹.

Заедно с премахването на освобождаването от ДДС при внос на стоки с ниска стойност, с нормативната уредба се въвеждат две мерки за опростяване на събирането на ДДС при внос на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR:

- (1) режима за обслужване на едно гише при внос (IOSS), определен в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директивата за ДДС, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета; или
- (2) специалният режим, определен в дял XII, глава 7 от Директивата за ДДС, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета.

Тези мерки за опростяване не могат да се прилагат за акцизни стоки.

Обслужване на едно гише при внос (IOSS)

Първият режим представлява система за обслужване на едно гише при внос, при която доставчикът може да изпълнява всички задължения във връзка с ДДС (отчитане и плащане) в една държава членка пряко или чрез посредник, посочен за тази цел. ДДС, плащан от потребителя на доставчика към момента на продажбата, се декларира и плаща на месечна основа чрез една справка-декларация за ДДС по IOSS пряко от доставчика или от неговия посредник. В резултат на това вносите на стоките в ЕС е освободен от ДДС. IOSS е на разположение на продавачи, извършващи преки продажби на вносни стоки на потребители от ЕС от свой собствен уебсайт или на пазари/платформи, улесняващи тези доставки.

Използването на IOSS не е задължително, но са предвидени данъчни и митнически стимули, които би следвало да насърчават предприятията да го използват.

Специален режим

Вторият режим е предназначен основно за икономически оператори, като пощенски оператори, предприятия за куриерски услуги и митнически представители, които представят стоките с ниска стойност пред митническите органи и ги декларира за сметка на потребители в случаите, когато не се използва IOSS. При този режим, наричан специален режим, ДДС става дължим при вноса в ДЧ на получаване само ако действително е бил събран от вносителя

¹ Освобождаването от ДДС при внос на пратки C2C с характер на подаръци на стойност, която не надвишава 45 EUR, както е предвидено в Директива 2006/79/ЕО на Съвета, продължава да е приложимо. Тези доставки имат случаен характер и съдържат само стоки, предназначени за лична или семейна употреба на получателите. Те се изпращат без никаква насрещна престация и без заплащане.

(т.е. получателя на стоките), за да се избегнат обременителните процедури за възстановяване на данъка. Тези оператори плащат сумите на ДДС, събрани от отделните получатели, за целия внос, осъществен през даден месец. Това общо плащане трябва да се извърши до срока, приложим за плащането на вносни мита съгласно МКС на компетентните данъчни/митнически органи.

б) *Месечен списък на общата стойност на вноса за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС*

Държавите членки трябва да съставят месечен списък за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС на общата стойност на вноса, осъществен на тяхна територия, за който при вноса е предоставен валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС. За тази цел ще се използва системата „Наблюдение“ („Surveillance“) на Комисията. Ето защо митническите органи трябва да изпращат редовно всички съответни данни от митническите декларации до системата „Наблюдение“ с цел изготвяне на месечните отчети, изисквани съгласно законодателството в областта на ДДС. Данъчните органи на държавите членки ще получават достъп до месечните отчети за IOSS директно от системата „Наблюдение“.

Те ще използват тази информация за извършване на контрол, като сравняват посочената в системата стойност със стойността, декларирана в справка-декларацията за ДДС, подадена от притежателя на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС.

1.2. Отноsimи митнически разпоредби

Премахването на прага от 10/22 EUR за начисляване на ДДС при внос, предвидено в пакета за ДДС в областта на електронната търговия, несъмнено е промяната с най-голямо отражение върху митническите формалности както за администрациите, така и за икономическите оператори. В резултат на тази разпоредба, считано от 1 юли 2021 г. всички внасяни в ЕС стоки с търговски характер, независимо от тяхната стойност, се облагат с ДДС.

Прилагането на пакета за ДДС в областта на електронната търговия наложи внасянето на изменения в митническото законодателство. С оглед да се гарантира събирането на ДДС върху всички стоки, внасяни от трета държава в ЕС, трябва да се подава митническа декларация за допускане за свободно обращение дори за пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR. Освен това с оглед на създаването на еднакви условия на конкуренция между икономическите оператори със сравними стопански дейности в рамката на МКС бяха въведени изменения с цел да се определят едни и същи права и задължения за всички лица (т.е. член 143а от ДА за МКС и колона Н7 в приложение Б).

Възможностите за деклариране на ПНС за допускане за свободно обращение от момента на влизане в сила на правилата за ДДС при електронната търговия са изброени в глава 2, раздел 2.1.

Що се отнася до задължението за предоставяне на месечен списък на общата стойност на вноса за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС, АИ на МКС беше изменен с цел да се осигури правно основание за събиране и обмен на съответната информация за ДДС в системата „Наблюдение“ (член 55 от АИ на МКС и приложения 21-01, 21-02 и 21-03² към него).

Допълнителните изменения на ДА за МКС и АИ на МКС имаха за цел да се рационализират съответните митнически формалности и някои разпоредби да се приспособят към новите правила в областта на ДДС. Те обхващат следното:

- 1) компетентно митническо учреждение за допускане за свободно обращение на ПНС в случаите, когато не се използва IOSS — член 221, параграф 4 от АИ на МКС,
- 2) преходни мерки за прилагане на митническата декларация за ПНС в случаите, когато подобрението на националната ИТ система не е готово преди 1 юли 2021 г. — член 143а, параграф 3 от ДА за МКС;
- 3) преходни мерки за пощенските оператори, когато няма на разположение предварителни електронни данни — член 138, буква е) и член 141, параграф 3 от ДА за МКС, и когато не се използва IOSS или специален режим.

1.3. Определения и основни митнически понятия

1.3.1. Собствена стойност

С новите правила за ДДС за електронната търговия бяха въведени специални режими за изчисляване на ДДС при внос за стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR. Прилаганото понятие е съобразено с прага за освобождаване от мита на пратки с незначителна стойност съгласно Регламента за митническите освобождавания (Регламент (ЕО) № 1186/2009 — „РМО“). Освен това, считано от юли 2021 г. държавите членки ще трябва да въведат механизъм за валидиране в системата за обработка на декларации (националните системи за вноса), за да проверяват дали митническата декларация за допускане за свободно обращение на определени пратки с ниска стойност (набора от данни от колона Н7 в приложение Б към ДА за МКС) се прилага законосъобразно.

² Към момента на завършването на насоките от страна на РГП изменението на АИ на МКС, с което се въвежда приложение 21-03, все още не е прието.

Предвид всичко, изложено по-горе, с митническото законодателство бе въведено правно обвързващо определение на това понятие, с което се гарантира хармонизираното прилагане в целия ЕС и се надгражда използваният подход за прага за освобождаване от мита. Това определение се прилага за целите на прилагането на прага от 150 EUR както за митнически цели, така и за целите на ДДС, независимо от използвания режим за ДДС.

В член 1, параграф 48 от ДА за МКС е предвидено, че „собствена стойност“ означава:

- а) за търговски стоки: цената на самите стоки, когато те се продават за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, от която цена са изключени разходите за транспорт и застраховка, освен ако те се съдържат в цената и не са посочени отделно върху фактурата, и от която цена са изключени всякакви други данъци и такси, които може да бъдат установени от митническите органи въз основа на съответните документи;
- б) за стоки с нетърговски характер: цената, която би била платена за самите стоки, ако те бяха продадени за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза“.

Примери за изчисляването на собствената стойност са включени в глава 2, раздел 2.2.1 относно елемент от данни (ЕД) 14 14 000 000.

Всички други свързани разходи, освен за транспорт и застраховки, които не отразяват стойността на самите стоки, също трябва да бъдат изключени от собствената стойност, когато те са отделно и ясно посочени във фактурата (например разходи за оборудване, лицензионни такси, износни мита и др.).

Изразът „други данъци и такси“ се отнася до всякакви други данъци или такси, налагани въз основа на стойността на стоките или в допълнение към данък или такса, приложени за тези стоки.

Що се отнася до стоките с нетърговски характер, определението отново следва да се разбира в същия смисъл като това за стоки с търговски характер, което означава стойността на самите стоки, като се изключват всякакви други разходи, данъци и такси, вече посочени в член 1, параграф 48, буква а) от ДА за МКС.

1.3.2. Една-единствена пратка и пратка с ниска стойност (ПНС)

Във връзка с член 23, параграф 1 от РМО, в който е дадено определение на понятието „пратка с незначителна стойност“, пратките с ниска стойност съдържат стоки, чиято собствена стойност при внос не надвишава 150 EUR.

Що се отнася до понятието „*пратка*“, стоките, изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател и обхванати от един и същ договор за

превоз (например хаус въздушна товарителница (HAWB), баркод S10), се считат за една-единствена „пратка“.

Следователно стоките, изпратени от един и същ изпращач до един и същ получател, които са били поръчани и изпратени поотделно, дори ако пристигат в същия ден, но като отделни колетни пратки до пощенския оператор или предприятието за куриерски услуги при местоназначението, следва да се считат за отделни пратки. По същата логика стоките, обхванати от една поръчка, направена от едно и също лице, но изпратени поотделно, следва да се считат за отделни пратки.

Такова определение обаче следва да се прилага, без да се засягат разпоредбите, уреждащи митническия контрол (член 46 от МКС). Митническите органи могат да извършват всякакъв контрол, който считат за необходим, за да гарантират спазването на митническите правила и в крайна сметка да обезпечат традиционните собствени финансови ресурси (ТСР) на Съюза.

Примери са представени в глава 4 от [Обяснителните бележки](#), точки 22—27.

1.3.3. Пощенски пратки

Както е предвидено в член 1, параграф 24 от ДА за МКС, пощенската пратка съдържа стоки, отговарящи на следните условия:

- да бъдат различни от кореспондентските пратки³,
- да се съдържат в пощенска колетна пратка или пакет и
- да се превозват под отговорността на пощенски оператор или от пощенски оператор съгласно разпоредбите на Конвенцията за всемирнен пощенски съюз (ВПС).

От съображения за пълнота в член 1, точка 25 от ДА за МКС е дадено следното определение за пощенски оператор: „оператор, установен в държава членка и определен от нея да предоставя международните услуги по смисъла на Конвенцията за ВПС“.

1.3.4. Експресна пратка

През 2020 г. с изменение на ДА за МКС в член 1, точка 46 е въведено определение на понятието „експресни пратки“: „експресна пратка“ означава отделен пакет, превозван от предприятие за куриерски услуги или под отговорността на предприятие за куриерски услуги“.

³ В настоящите насоки не се разглеждат митническите формалности, свързани с кореспондентските пратки. Подробни обяснения за тях могат да бъдат намерени в част Д, точка 3 от [Ръководството за прилагане на МКС по въпросите на въвеждането и вноса в ЕС](#).

Освен това в член 1, точка 47 от ДА за МКС е дадено следното определение на „предприятие за куриерски услуги“: „оператор, предоставящ целокупна услуга за събиране, транспортиране, митническо оформяне и доставка на колети в кратки/точно определени срокове с проследяване на пратките и осъществяване на постоянен контрол върху тях по време на предоставянето на услугата“.

1.3.5. Пощенски пратки под режим транзит

Определение на понятието „пощенски пратки под режим транзит“ е дадено в част I, раздел 4.2.6. „Режим при пощенските пратки“ от Наръчника относно режима

транзит:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_bg.pdf

i. Затворен транзит

Счита се, пощенските пратки са под режим затворен транзит, когато контейнерите се изпращат на избран оператор по транзита, за да бъдат пренасочени към избрания оператор по транзита по местоназначение едновременно с неговите контейнери, но в отделни касети. Като общо правило избраните оператори по произход и по транзита се консултират помежду си за договореностите относно транзита на затворени пощенски пратки.

ii. Отворен транзит

Режим отворен транзит се използва, когато обемите не изискват затворена експедиция. Артикулите (групирани писма, колетни пратки) за дадена държава на получаване са поставени в касети (обикновено чували), изпращани до избран оператор (по транзита) — трета страна.

След това избраният оператор по транзита добавя пощенските пратки под режим отворен транзит в своите собствени касети заедно със собствените си пощенски пратки. Пратки под режим отворен транзит не следва да се използват за държави на получаване, за които теглото на пощенската пратка надхвърля три килограма на експедиция или на ден (когато се извършват няколко експедиции на ден), нито за М-чували⁴.

Както при режим затворен транзит, операторите по произход и по транзита се консултират помежду си за договореностите относно отворения транзит.

⁴М-чувал означава пакет с печатни материали, който се изпраща директно на един чуждестранен получател на един адрес. Той се счита за пощенска пратка (а не за касета). От 2019 г. насам за М-чувалите се прилага изискване за предварителни електронни данни.

1.4. Предназначение и обхват на документа

Тъй като митническото законодателство доведе до съществени промени в митническите формалности при вноса и износа на пратки с ниска стойност, е от изключителна важност всички участващи страни (като митнически и данъчни органи, електронни интерфейси, търговци, търгуващи директно в интернет магазини, пощенски оператори и предприятия за куриерски услуги, митнически агенти, доставчици на логистични услуги и вносители) да прилагат съответните правила правилно и по еднакъв начин в целия ЕС.

Настоящите насоки имат за цел да допълнят [Обяснителните бележки относно ДДС](#), и по-специално глава 4 от тях относно режима при внос, с пояснения и примери за митническите формалности, приложими за дистанционните продажби на пратки B2C с ниска стойност, внасяни от трети държави или трети територии.

В рамките на програма „Митници 2020“ групата по проекта относно митническите формалности при внос и износ, отнасящи се за пратки с ниска стойност, в която са събрани представители на всички гореспоменати заинтересовани страни, беше натоварена със задачата да изготви ясни насоки по тази тема. Съдържанието на настоящия документ отразява резултата от тяхната работа, одобрен от секция „Общо митническо законодателство“ на Митническата експертна група (CEG-GEN).

2. МИТНИЧЕСКИ ФОРМАЛНОСТИ ЗА ПРАТКИ С НИСКА СТОЙНОСТ

2.1. Преглед на различните варианти на МД за допускане за свободно обращение на ПНС

Като цяло изборът на митническа декларация е на лицето, което подава декларацията, и зависи от законовите изисквания и/или наличието на елементите от данни, необходими за всяко от изброените по-долу решения.

Преглед на различните възможни митнически декларации за тази цел може да бъде намерен в приложение 1.

2.2. Митническа декларация с набор от данни от колона Н7 (член 143а от ДА за МКС)

Така нареченият „крайно намален набор от данни“, предвиден в член 143а от ДА за МКС, съдържа набор от изисквания за данните, чиято цел е да се улесни

прилагането на митническите аспекти на пакета за ДДС в областта на електронната търговия.

2.2.1. „Крайно намален набор от данни (КННД)“ — колона Н7 от приложение Б към ДА за МКС

2.2.1.1.Обхват и роля

Подробното съдържание (наборът от данни) на тази конкретна митническа декларация е определено в колона Н7 от приложение Б към ДА за МКС⁵.

Обобщение:

Митническите декларации, съдържащи набора от данни от колона Н7, могат да се използват:

- от всяко лице⁶,
- за стоки, изпратени под формата на пратки В2С, В2В или С2С със собствена стойност до 150 EUR, които подлежат на освобождаване от мита в съответствие с член 23, параграф 1 от РМО, или под формата на пратки С2С със собствена стойност до 45 EUR, които подлежат на освобождаване от мита в съответствие с член 25, параграф 1 от РМО, и
- за IOSS, специалния режим или стандартния механизъм за събиране на ДДС при внос.

Изключения/изключени стоки: стоки, които подлежат на забрани и ограничения (за повече подробности вж. раздел 2.2.3).

Държавите членки могат да позволят използването на митническата декларация с набор от данни от колона Н7 в контекста на търговията със специални данъчни територии в съответствие с член 134, параграф 1 от ДА за МКС.

Ако условията за използване на съответната МД за допускане за свободно обращение на стоките са изпълнени, лицето, което подава декларацията, избира митническата декларация с подходящия набор от данни за оформяне на вноса на ПНС (Н7, Н1, Н1 или, ако е приложимо, набор от данни от колона Н6).

⁵За целта на настоящия документ посочването на колона Н7 се отнася до елементите от данни, предвидени в преразгледания текст на приложение Б, който към момента на изготвянето на насоките все още не е приет.

⁶ В контекста на специалния режим обаче митническата декларация с набор от данни от колона Н7 може да се използва само от лицето, което представя стоките пред митницата.

2.2.1.2. Насоки относно определени елементи от данни в контекста на митническата декларация с набор от данни от колона Н7

а) ЕД 11 10 000 000 „Кодове на допълнителните режими“

В бележката към този ЕД е уточнено следното: въвеждат се съответните кодове на Съюза или кодът на допълнителния режим съгласно предвиденото от съответната държава членка.

Съответните кодове на Съюза, които трябва да се използват в този елемент от данни, са:

- а) C07 — пратки с незначителна стойност
- б) C08 — пратки, изпратени от едно частно лице до друго;
- в) F48 — внос под специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии, както е описан в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО (случаи, попадащи в обхвата на IOSS); и
- г) F49 — внос под специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, описан в дял XII, глава 7 от Директива 2006/112/ЕО (случаи, попадащи в обхвата на специалния режим).

Тъй като код „C08“ се отнася до пратки C2C, той не може да се използва заедно с нито един от изброените по-горе кодове „F“ (F48 и F49). Ако идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС е представен в ЕД 13 16 000 000, то тогава могат да се използват само кодовете на допълнителните режими C07 и F48.

Примери:

- а) пратка по IOSS и чиято собствена стойност е 130 EUR:
кодове, които трябва да бъдат посочени в ЕД 11 10 000 000: C07 и F48;
- б) пратка извън обхвата на IOSS, но която трябва да бъде декларирана по специалния режим:
кодове, които трябва да бъдат използвани в ЕД 11 10 000 000: C07 и F49;
- в) пратка, изпратена от едно частно лице до друго и чиято стойност е 30 EUR:
код, който трябва да се използва в ЕД 11 10 000 000: C08;
- г) пратка, изпратена от едно частно лице до друго, със собствена стойност 130 EUR:
код, който трябва да се използва в ЕД 11 10 000 000: C07;
- д) пратка със собствена стойност 130 EUR по стандартния режим за ДДС при внос (извън обхвата на IOSS), включително пратки B2B: код, който трябва да се използва в ЕД 11 10 000 000: C07;
- е) пратка, изпратена от едно частно лице до друго и съдържаща два артикула, на обща стойност 50 EUR (артикул 1: 20 EUR, артикул 2: 30 EUR):
- ж) код, който трябва да се използва в ЕД 11 10 000 000: артикул 1, 20 EUR: C07; артикул 2, 30 EUR: C07;

б) ЕД 12 01 000 000 „Предходен документ“

Целта на ЕД 12 01 000 000 е да се установи връзка между различните митнически формалности и да се даде възможност за проследяване на стоките за митнически цели. Той позволява на митническите органи да проверят за стоките са изпълнени формалностите по въвеждането и вноса. Посоченият елемент от данни изисква въвеждането на препратка към предходен документ, например декларация за временно складиране или обобщена декларация за въвеждане (ОДВ) в случай на митническа декларация за допускане за свободно обращение. С бележка под линия [72]⁷ в приложение Б към ДА се позволява отмяната на изискването за въвеждане на такава препратка, в случай че тази връзка може да бъде направена в системата на ДЧ за обработка на декларации въз основа на друга налична информация (например номера на транспортния документ) в митническата декларация.

В този случай изискването за въвеждане на идентификатора на предходния документ може да бъде отменено и вместо това за идентифициране на предходните формалности може да се използва номерът на транспортния документ, посочен в ЕД 12 05 000 000, основно в случай на ДЧ, които имат интегрирана ИТ система за въвеждане и внос, и в ситуации, когато ОДВ е подадена в ДЧ на вноса.

в) ЕД 12 03 000 000 „Придружаващи документи“

Този елемент от данни съдържа идентификационния или референтния номер на документи на Съюза, международни документи или национални документи (например фактури), сертификати и разрешения, които се отнасят за стоките, обхванати от декларацията.

г) ЕД 12 05 000 000 „Транспортен документ“

Този елемент от данни включва вида и референтните данни на транспортния документ. По отношение на пратките с ниска стойност в някои случаи препратката към транспортния документ, представена в този елемент от данни, може да доведе до отмяна на изискването за въвеждане на препратка към предходния документ (вж. бележка под линия [72] във връзка с ЕД 12 01 000 000 в приложение Б към ДА).

Предприятията за куриерски услуги обикновено представят като транспортен документ номера на въздушната товарителница. Това е уникален идентификационен номер за

⁷Държавите членки може да отменят това задължение, ако техните системи им позволяват да получат тази информация автоматично и недвусмислено от останалите данни в декларацията.

конкретна пратка и може да се използва за търсене във всяка система (национална и трансевропейска), за да се проследи пътят на пратката.

Пощенските оператори използват баркод S10 за целите на ЕД 12 01 000 000. Този номер позволява проследяването на конкретна пощенска пратка.

д) ЕД 12 08 000 000 „Референтен номер UCR“

Този елемент от данни се отнася до уникалния търговски справочен номер, присвоен на въпросната сделка/поръчка от продавача. Той може да бъде под формата на код на СМО (Световната митническа организация) — ISO 15459, или еквивалентен на него.

С него се предоставя достъп до базови търговски данни от интерес за митническите органи, които биха могли да улеснят и ускорят потенциалните дейности по контрол. Поради това се препоръчва този елемент от данни да се предоставя, когато е възможно. Този ЕД е незадължителен за лицето, което подава митническата декларация. В бележката към този ЕД е уточнено, че този запис може да се използва за посочване на идентификатора на сделката, ако стоките са декларирани за допускане за свободно обращение под специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии, определен в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО. Въпреки това, макар и незадължителна, тази информация може да бъде предоставена независимо от използвания механизъм за събиране на ДДС при внос.

Важно е да се отбележи, че този идентификатор на сделката не е идентичен с номера на транспортния документ (например номера на въздушната товарителница за експресни пратки или баркод S10 за пощенски пратки), който е номер, даден на пратката от превозвача.

Идентификаторът на сделката не е идентичен с идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС, а се отнася до сделката за продажба (например номера на поръчката) и обикновено се присвоява за търговски цели от продавача, който определя структурата му, но трябва да спазва изисквания формат (ап...35). Следователно може да се използва един-единствен номерационен обхват, независимо от това коя държава членка е държавата членка по потребление и/или държавата членка на вноса.

В случай на групирани поръчки идентификаторът на сделката, ако е предоставен такъв, се отнася до отделните поръчки във връзка със съответната позиция в декларацията.

е) ЕД 13 01 000 000 „Износител“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква вписването на пълното име и адреса на лицето, което изпраща стоките, съгласно посоченото в договора за превоз от страната, поръчала превоза.

Примери:

- пратка, съдържаща няколко стоки от един продавач, който също така поръчва превоза: името и адресът на това лице (т.е. продавача) трябва да бъдат вписани в този ЕД на общо равнище на декларацията (равнище експедиция на стоките);
- пратка, съдържаща няколко стоки, продавани на една и съща платформа от различни продавачи. Превозът се организира от платформата: името и адресът на платформата, която поръчва превоза, трябва да бъдат вписани в този ЕД на общо равнище на декларацията (равнище експедиция на стоките);
- няколко стоки, продавани на една и съща платформа от различни продавачи, когато превозът се организира от всеки отделен продавач: стоките ще пристигнат в отделни пратки и ще бъдат предмет на отделни митнически декларации. Името и адресът на съответното лице (т.е. съответния продавач), което поръчва превоза, трябва да бъдат вписвани всеки път в този ЕД по отношение на всяка пратка на общо равнище на декларацията (равнище експедиция на стоките).

ж) ЕД 13 04 000 000 „Вносител“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква вписването на името и адреса на страната, на която стоките са фактически изпратени (т.е. крайния получател — предприятие или частно лице).

з) ЕД 13 04 017 000 „Идентификационен номер на вносителя“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква вписването на идентификационния номер на страната, на която стоките се изпращат фактически.

Въвежда се EORI номерът на съответното лице, както е посочено в член 1, параграф 18 от ДА за МКС. Когато вносителят няма EORI номер, митническата администрация може да му издаде временен такъв за съответната декларация.

Когато вносителят не е регистриран в EORI, тъй като не е икономически оператор или не е установен в Съюза, се въвежда номерът, изискван от законодателството на съответната държава членка.

Бележката трябва да се чете заедно с бележка под линия 8 от приложение Б към ДА: да се предоставя само когато има такъв.

Примери:

- митническа декларация с набор от данни от колона Н7 трябва да се подаде в ДЧ „А“ и вносителят (т.е. получателят) е частно лице. Съгласно националното законодателство в тази ДЧ не се изисква частните лица да се регистрират в EORI. В този случай ЕД 13 04 017 000 се оставя празен или се попълва в съответствие с националното законодателство на тази ДЧ, при условие че лицето, което подава декларацията, разполага с информацията в момента на подаването ѝ;
- митническа декларация с набор от данни от колона Н7 трябва да се подаде в ДЧ „Б“ и вносителят (т.е. получателят) е частно лице. Съгласно националното законодателство в тази ДЧ частните лица се изисква да се регистрират в EORI. В този случай EORI номерът на частното лице се вписва в ЕД 13 04 017 000, при условие че лицето, което подава декларацията, разполага с EORI номера в момента на подаването ѝ.

Горното е валидно независимо от механизма за събиране на ДДС, който е използван за събирането на ДДС при внос (IOSS, специалния режим или стандартния механизъм за събиране на ДДС).

Въпреки това държавите членки, които изискват използването на идентификационен номер на частните лица в съответствие с член 6, параграф 1, буква б) от ДА, могат да продължат да го правят. Държавите членки, в които не се изисква такава регистрация, не следва да въвеждат нови задължения с оглед на прилагането на набора от данни от колона Н7 в техните национални системи за вноса.

и) ЕД 13 05 000 000 „Декларатор“

В раздел 2.2.2 са представени подробни обяснения на този елемент от данни.

й) ЕД 13 16 000 000 „Идентификационен номер на допълнителните данъчни данни“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква предоставянето на специалния идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС, определен за използването на IOSS, ако стоките се декларират за допускане за свободно обращение под специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии, определен в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО.

Бележката трябва да се чете заедно с бележка под линия 55 от приложение Б към ДА: тази информация трябва да се предоставя само в случай че стоките са внесени под специалния режим (случай, попадащ в обхвата на IOSS).

Идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС трябва да бъде предоставен на разположение на митническите органи най-късно в митническата декларация за допускане за свободно обращение. В случай на пощенски пратки този номер може да бъде включен в съобщението с номера ITMATТ, за да се улесни обработката на данните.

Това е елементът от данни, в който трябва да бъде деклариран идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС, заедно с код FR5 за ролята на продавача (IOSS).

За една пратка може да бъде деклариран само един идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС и той трябва да бъде предоставен на равнище експедиция на стоките, т.е. той важи за цялата декларация. Следователно митническата декларация не може да съдържа комбинация от стоки в обхвата на IOSS и стоки извън обхвата на IOSS.

к) ЕД 14 03 040 000 „Данъчна основа“

В МД с набор от данни от колона Н7 този ЕД не е необходимо да се попълва, което означава, че той не трябва да се декларира/предоставя от лицето, което подава митническата декларация.

Въпреки това тази информация трябва да се подаде в система „Наблюдение“ от националната система за вноса (НСВ). Следователно в рамките на НСВ на всяка ДЧ трябва:

- да се изчисли ЕД 14 03 040 000 „Данъчна основа“ на базата на ЕД 14 14 000 000 и ЕД 14 15 000 000; и, ако е приложимо,
- валутата на фактурата да се конвертира в националната валута (ЕД 14 14 000 000 + ЕД 14 15 000 000/позиция) x 14 09 000 000.

л) ЕД 14 14 000 000 „Собствена стойност“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква собствената стойност на стоките да се въведе за всяка позиция във валутата на фактурата.

ЕД 14 14 000 000 е задължителен за лицето, което подава митническата декларация.

ЕД 14 14 000 000 се използва само в контекста на митническата декларация с набор от данни от колона Н7. В случай на митническа декларация с пълен набор от данни (от колона Н1) или на опростена декларация (колона И1) собствената стойност на стоките трябва да се посочи в ЕД 14 08 000 000 „Цена/сума за стоквата позиция“. В случай на митническа декларация с намален набор от данни (от колона Н6) за стоки в пощенски пратки за целите на изчислението на собствената стойност на стоките трябва да се използва ЕД 14 12 000 000 „Пощенска стойност“.

В случай на IOSS се препоръчва размерът на ДДС винаги да се посочва отделно във фактурата, за да се позволи установяването на собствената стойност и изчисляването на данъчната основа за целите на отчитането в система „Наблюдение“.

Пример 1: собствена стойност 140 EUR (без ДДС и без други предвидени разходи)

Стокова позиция №	Наименование на продукта	Цена	ДДС	Обща цена
1	Зимно палто	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Пример 2: собствена стойност 140 EUR (без ДДС и с отделно посочени транспортни разходи)

Позиция №	Наименование на продукта	Цена	ДДС	Обща цена
1	Зимно палто	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2	Транспортна такса	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Пример 3: собствена стойност 140 EUR (без ДДС и с отделно посочени транспортни разходи)

Позиция №	Наименование на продукта	Цена	ДДС	Обща цена
1	Зимно палто	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2	Тениска	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3	Транспортна такса	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Пример 4: собствена стойност 160 EUR (без ДДС и без други разходи, отделно посочени във фактурата)

Позиция №	Наименование на продукта	Цена	ДДС	Обща цена
1	Зимно палто	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Тъй като собствената стойност в пример 4 е над 150EUR, декларацията с набор от данни от колона Н7 не може да се използва за декларирането на тези стоки. Вместо това трябва да се използва стандартна митническа декларация (с колона Н1 или Н6 изключително за пощенски оператори) или опростена митническа декларация (с колона I1).

м) ЕД 14 15 000 000 „Разходи за транспорт и застраховка до местоназначението“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква разходите за транспорт и застраховка до мястото на крайното местоназначение да се впишат във валутата на фактурата.

ЕД 14 15 000 000 е задължителен за лицето, което подава митническата декларация. Въпреки това в съответствие с уводна бележка 3 от глава 1, дял I, приложение Б към ДА за МКС тези данни се събират само когато обстоятелствата го изискват. Освен това уводна бележка 6 също може да важи в този контекст. В нея се уточнява, че данните, предоставяни от декларатора, се основават на информацията, която му е известна към момента, в който той подава митническата декларация пред митницата. Това обаче се прилага, без да се засягат разпоредбите на член 15 от МКС.

Примери:

- цена на стоките, включваща разходите за транспорт и застраховка, посочена във фактурата: 120 EUR. Във фактурата разходите за транспорт и застраховка в размер на 20 EUR са посочени отделно — *собствената стойност, която се посочва в елемент от данни 14 14 000 000, е 100 EUR, а разходите за транспорт и застраховка за държавата членка на крайно местоназначение, които се посочват в елемент от данни 14 15 000 000, са 20 EUR;*
- обща цена на стоките, посочена във фактурата: 120 EUR. В придружаващите документи не са посочени разходи за транспорт и застраховка — *собствената стойност, която се посочва в елемент от данни 14 14 000 000, е 120 EUR. ЕД 14 15 000 000 се оставя празен или се попълва със стойност „0“, в зависимост от системата за внос на ДЧ.*

н) ЕД 18 02 000 000 „Допълнителни единици“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква, когато е необходимо, количеството на въпросната стока да се вписва, изразено в единицата, посочена в законодателството на Съюза, както е публикувана в ТАРИК.

Бележката трябва да се чете заедно с бележка под линия 56 от приложение Б към ДА: тази информация се изисква само ако декларацията се отнася за стоките, посочени в член 27 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 и/или в член 2 от Директива 2006/79/ЕО на Съвета.

Това означава, че този елемент от данни се изисква само в случай на пратки C2C (между частни лица), в случай че заради характера си (тютюневи изделия, алкохол и алкохолни напитки, парфюми и тоалетни води) стоките подлежат на количествени ограничения.

Пример

Кутия пури е изпратена като подарък.

Количество: в кутията има 10 пури

Допълнителна единица: 0,01

о) ЕД 18 09 056 000 „Код на подпозиция по Хармонизираната система“

Съгласно бележката към този ЕД се изисква вписването на 6-цифрения код на декларираната стока по номенклатурата на Хармонизираната система.

2.2.2. Кой може да бъде декларатор?

Митническата декларация с набор от данни от колона Н7 може да бъде подавана от всички лица, които изпълняват условията по член 170 от МКС. Декларатор може да бъде вносителят (т.е. получателът, който обикновено, но не непременно е същият като купувача) от свое име и за своя сметка или представител (т.е. пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги, митнически представител или подобен субект) съгласно общите условия на МКС. В зависимост от вида на представителството представителят може да действа от името или за сметка на лицето, което бива представлявано (пряко представителство), или от свое име, но за сметка на лицето, което бива представлявано (косвено представителство).

При митническото оформяне за допускане за свободно обращение митническите органи може да изискват от представителя да предостави доказателство за своето упълномощаване от представляваното лице. Счита се, че представители, които не предоставят тези доказателства или не посочат, че действат в качеството на представители, действат от свое име и за своя сметка и трябва да носят пълна отговорност за съответната митническа декларация.

За да се ускори процесът на митническо оформяне, купувачът може да изисква такова упълномощаване още в момента на покупката, например при избора на вариантите за доставка. Също така се препоръчва упълномощаването да обхваща всички формалности във връзка с митническото оформяне на стоките, включително потенциална поправка или анулиране на митническата декларация.

Примери

- 1) Вносител в Естония поръчва чифт спортни обувки от продавач чрез онлайн платформа. Пратката отговаря на всички условия на член 143а от ДА за МКС (стоки, обхванати от член 23, параграф 1 от РМО и които не подлежат на ЗиО). Стоките се превозват чрез пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги и когато пристигат в Естония, вносителят избира да подаде митническата декларация от свое име. За тази цел той има право да използва МД с набор от данни от колона Н7.

Извадка от МД:

ЕД 13 04 000 000	Вносител	Частно или юридическо лице
ЕД 13 05 000 000	Декларатор	Вносител
ЕД 13 06 000 000	Представител	—

- 2) Във втория сценарий вносителят определя пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг митнически представител, който или което да подаде митническата декларация от негово име и за негова сметка => пряко представителство от страна на пощенския оператор/предприятието за куриерски услуги, който или което може да избере за тази цел МД с набор от данни от колона Н7.

Извадка от МД:

ЕД 13 04 000 000	Вносител	Частно или юридическо лице
ЕД 13 05 000 000	Декларатор	Вносител
ЕД 13 06 000 000	Представител	Пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг митнически представител
ЕД 13 06 030 000	Статус на представителя	Код 2 (пряко представителство по смисъла на член 18, параграф 1 от Кодекса)

- 3) В третия сценарий вносителят определя пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг митнически представител, който или което да действа като косвен представител и впоследствие да оформи стоките от свое име, но за сметка на вносителя.

Извадка от МД:

ЕД 13 04 000 000	Вносител	Частно или юридическо лице
ЕД 13 05 000 000	Декларатор	Пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг митнически представител
ЕД 13 06 000 000	Представител	Пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг

		митнически представител
ЕД 13 06 030 000	Статус на представителя	Код 3 (косвено представителство по смисъла на член 18, параграф 1 от Кодекса)

- 4) В четвъртия сценарий вносителят определя пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/митнически представител, който или което да действа като представител и съответно да се счита, че действа от свое име и за своя сметка, като поеме всички отговорности в качеството на декларатор.

Извадка от МД:

ЕД 13 04 000 000	Вносител	Частно или юридическо лице
ЕД 13 05 000 000	Декларатор	Пощенски оператор/предприятие за куриерски услуги/друг митнически представител
ЕД 13 06 000 000	Представител	—

За да подаде декларацията, лицето, което я подава, трябва да разполага с всички необходими данни за допускане за свободно обращение на стоките. Декларацията ще бъде приета само ако съдържа пълните данни. При подаването на декларацията за сметка на друго лице митническите представители (включително пощенските операторите, предприятията за куриерски услуги или подобни субекти) трябва да бъдат упълномощени (член 19 от МКС).

В съответствие с член 19, параграф 3 от МКС митническите органи могат да освободят икономическите оператори, действащи редовно като митнически представители, от задължението да представят всеки път доказателства за упълномощаване. Макар обаче да няма задължение за представяне на доказателства, представителят трябва все пак да е упълномощен да действа като такъв за сметка на съответното лице (т.е. лицето, което има право да упълномощи друго лице да действа за негова сметка, като например вносителят). С други думи, съответното лице трябва изрично да се е съгласило да бъде представлявано или да се предполага, че се е съгласило с упълномощаването, след като му е била дадена възможност свободно да изрази гледната си точка или намерението си да декларира само стоките или да назначи друг митнически представител. При невъзможност да бъде доказано такова упълномощаване, се счита, че представителят действа от свое име и за своя сметка и трябва да носи пълната отговорност за съответната митническа декларация.

2.2.3. *Кои стоки могат да бъдат декларирани в МД с набор от данни от колона Н7?*

Както е предвидено в член 143а от ДА за МКС, МД с набор от данни от колона Н7 може да се използва за стоки, които изпълняват следните условия:

- 1) да са стоки в пратка, която се ползва от освобождаване от вносни мита в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от РМО; и
- 2) стоките в тази пратка да не са предмет на забрани и ограничения.

1) Стоки в пратка, която се ползва от освобождаване от вносни мита в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от РМО

Членът се отнася за Регламента за митническите освобождавания, и по-конкретно за член 23, параграф 1 и член 25, параграф 1 от него, които са широко известни като прага от 150 EUR за стоки с ниска стойност и прага от 45 EUR за подаръци с нетърговски характер (C2C).

В член 23, параграф 1 са определени следните условия за стоките:

- да бъдат с незначителна стойност (собствената им стойност да не надвишава общо 150 EUR на пратка);
- да бъдат изпратени директно от трета държава на получател в ЕС;
- за някои стоки не се предоставя освобождаване: алкохолни продукти, парфюми, тоалетни води, тютюн и тютюневи изделия. Следователно не е позволено тези стоки да бъдат обхванати от митническата декларация с набор от данни от колона Н7, освен ако се прилага член 25, параграф 1 от РМО (обхващащ пратки, изпращани от едно частно лице до друго). С разпоредбите на член 26 обхватът на митническото освобождаване за пратки на стойност до 45 EUR и за някои конкретни стоки се ограничава до определенията в него количествени прагове.

Следва да се отбележи, че освобождаването в съответствие с член 23, параграф 1 е приложимо за една пратка и ако пратката се състои от няколко артикула, тя не може да се раздели, за да се иска митническо освобождаване за един или няколко артикула, чиято стойност е до 150 EUR.

Когато стотици колетни пратки, предназначени за отделни потребители и етикетирани с техните имена, са групирани в контейнер, те могат да бъдат декларирани в стотици митнически декларации с набор от данни от колона Н7 и доставени до крайното местоназначение след вдигането им. Следва да се припомни, че в случай на стоки извън обхвата на IOSS всички такива стоки трябва да се декларират за допускане за свободно обращение в ДЧ на крайното местоназначение на стоките. Вж. съответни случаи на употреба в приложение 2.

Собствена стойност от максимум 150 EUR за пратка

За да се определи дали стоките отговарят на условията за митническо освобождаване, предвидени в член 23, параграф 1 от РМО, трябва да се разгледа определението на „собствена стойност“ (член 1, параграф 48 от ДА за МКС). Митническите органи ще вземат предвид тази стойност в ЕД 14 14 000 000 от митническата декларация, за да установят дали има право да се използва МД с набор от данни от колона Н7. Подробни обяснения във връзка със собствената стойност има в глава 1.

Ако митницата установи, че собствената стойност е над 150 EUR, последващото третиране зависи от момента на установяване на този факт. В таблицата по-долу са обобщени възможните сценарии:

Момент на определяне на правилната стойност на стоките	Изисквани последващи действия	Кой трябва да предприеме действия	Правно основание
Преди приемането на МД с набор от данни от колона Н7	МД с набор от данни от колона Н7 се отхвърля	Митницата	Член 172, параграф 1 от МКС
	Подава се нова МД, но не с набор от данни от колона Н7	Деклараторът	
След приемането на МД, но преди вдигането на стоките, ако собствената стойност на стоките е ≤ 150 EUR	Нанася се поправка в МД ⁸	Деклараторът	Член 191 и член 173, параграф 1 от МКС

⁸ Нанасянето на поправка е възможно само ако са изпълнени условията, предвидени в член 173, параграф 2 от МКС (митническите органи не са информирали декларатора за извършването на проверка на стоките, не са установили, че данните в митническата декларация са неверни и стоките все още не са вдигнати). В други случаи се прилага описаната по-долу процедура за случаи, при които грешната стойност е установена след приемането на МД, но преди вдигането на стоките, и собствената стойност на стоките е > 150 EUR.

След приемането на МД, но преди вдигането на стоките, ако собствената стойност на стоките е > 150 EUR	Митническите органи може да откажат вдигането на стоките или да предложат на декларатора да поиска анулиране на митническата декларация с набор от данни от колона Н7 и да подаде нова МД с набор от данни от колона Н1 или опростена декларация. Друга възможност е митницата да анулира решението за приемане на митническата декларация и да поиска подаването на митническа декларация с пълен набор от данни или опростена декларация, включваща правилната митническа стойност, а деклараторът има правото да бъде изслушан.	Митницата	Членове 27, 174, 188, 191, 198 от МКС Членове 8—10 от ДА за МКС Членове 8—9 от АИ на МКС
След вдигането на стоките, по инициатива на	Ако стойността продължава да бъде под	Деклараторът	Член 173, параграф 3 от МКС

декларатора	150 EUR, се нанасят поправки в МД		
По време на последващия контрол	Взема се официално митническо решение относно резултатите от последващия контрол и вносното мито, което трябва да бъде платено. В случай на IOSS трябва да бъде уведомена и държавата членка по идентификация (административно сътрудничество)	Митницата	Член 29 от МКС Членове 8—10 от ДА за МКС Членове 8—9 от АИ на МКС

Член 25, параграф 1 от РМО обхваща следните стоки:

- съдържащи се в пратки на стойност до 45 EUR,
- изпратени от трета държава от частно лице до друго частно лице, живеещо на митническата територия на ЕС,
- стоки, които не са обект на внос с търговски характер (стоките със случаен характер, изключително за лично ползване от получателя (т.е. вносителя) или семейството му, такива, които по своето естество или количество не представляват търговски интерес и се изпращат на получателя (т.е. вносителя) от изпращача без каквото и да е заплащане⁹),
- за тютюневи изделия, алкохол и алкохолни напитки, парфюми и тоалетни води се прилагат количествени ограничения в съответствие с член 27 от РМО.

Следа да се отбележи, че по отношение на стоките с нетърговски характер може да се иска освобождаване на равнище артикул, което означава, че когато общата стойност на пратка, състояща се от два или повече артикула, надвишава сума на стойност от 45 EUR, се предоставя освобождаване до тази сума за тези артикули,

⁹В член 25, параграф 2 от РМО е дадено определение на понятието „търговски характер“.

тъй като то би било предоставено, ако те са били внесени поотделно. Стойността на отделен артикул обаче не може да бъде разделена (член 26, параграф 2 от РМО). Освобождаването от ДДС обаче се разглежда за цялата пратка, а не по отношение на отделни стоки от тази пратка¹⁰.

Н.В. Стоки, които подлежат на митническо освобождаване въз основа на други членове от РМО (например образци с търговски характер), и върнати стоки не могат да бъдат декларирани в МД с КННД и трябва да бъдат предмет на опростена декларация или на стандартна декларация с пълен набор от данни.

В случай че стойността на подаръците (различни от алкохолни продукти, парфюми и тоалетни води или тютюн и тютюневи изделия) надхвърля прага от 45 EUR, но те все пак отговарят на условията за митническо освобождаване в съответствие с член 23 от РМО, митническите органи отхвърлят митническата декларация и деклараторът нанася поправки в нея, като заменя кода на допълнителния режим C08 с C07.

Доколкото стойността на стоките не надвишава 150 EUR, не се плаща мито, но те ще подлежат на облагане с ДДС. Използването на митническа декларация с набор от данни от колона Н7 е възможно, ако са изпълнени други условия.

Примери

- а) Пратка, изпратена от едно частно лице до друго, на стойност 30 EUR: не се налага вносно мито, не се плаща ДДС, код на допълнителния режим C08;*
- б) пратка, изпратена от едно частно лице до друго, на стойност 50 EUR: не се налага вносно мито, плаща се ДДС, код на допълнителния режим C07;*
- в) пратка, изпратена от едно частно лице до друго, на стойност 100 EUR, и състояща се от:*
 - артикул 1: стойност 20 EUR: не се налага вносно мито, плаща се ДДС, код на допълнителния режим C07;*
 - артикул 2: стойност 30 EUR: не се налага вносно мито, плаща се ДДС, код на допълнителния режим C07;*
 - артикул 3: стойност 50 EUR: не се налага вносно мито, плаща се ДДС, код на допълнителния режим C07.*

¹⁰ Съгласно член 1, параграф 2, буква в) от Директива 2006/79/ЕО „малки пратки стоки с нетърговски характер“ означава пратки, които: в) съдържат стоки на обща стойност, която не надвишава 45 EUR.

Като се има предвид, че общата стойност на пратката надвишава 45 EUR, освобождаването от ДДС не може да се приложи;

г) пратка, изпратена от едно частно лице до друго при търговска сделка (напр. стоките, чиято продажба се извършва чрез електронен интерфейс C2C), на стойност под 150 EUR: не се налага вносно мито, плаща се ДДС, код на допълнителния режим C07.

Следва да се отбележи, че в описаните по-горе сценарии б), в) и г) кодът на допълнителния режим C07 не може да бъде съчетан с код F48 или код F49 с оглед на това, че както IOSS, така и специалният режим са приложими само в случай на дистанционни продажби на стоки (B2C).

2) Стоките в тази пратка не са предмет на забрани и ограничения.

Тъй като в член 143а от ДА за МКС се посочва, че стоките, които са предмет на забрани и/или ограничения, не могат да бъдат допускани за свободно обращение чрез МД с набор от данни от колона Н7, не е позволено в декларацията да се включват стоки, които не отговарят на това изискване. Такива стоки, различни от стоките, за които има забрана за допускане за свободно обращение, ще продължат да бъдат декларирани чрез стандартна митническа декларация с цялата необходима информация. Като подава митническа декларация с набор от данни от колона Н7, деклараторът заявява, че стоките не са предмет на забрани и ограничения.

За да преценят дали е спазено това условие, митническите органи ще се осланят на информацията, предоставена в митническата декларация, и по-конкретно на 6-цифрения код по Хармонизираната система, както и на описанието на стоките и на името и адреса на износителя. Освен това подаването на ОДВ, считано от 2021 г., ще бъде допълнителен слой, благодарение на който на митническите органи ще се дава повече информация за анализ на риска за целите на сигурността и безопасността. Всички тези данни ще се използват за предприемане на съответния митнически контрол, който може да бъде допълнен от случайни проверки.

Операторите на експресни куриерски услуги са интегрирали в своите системи процес на проверка, който включва установяването на забрани и ограничения, които са от значение за митническите органи. Самият процес обхваща поетапен подход с различни стъпки. Първо, автоматизираната оценка се състои в прилагане на филтри въз основа на ключови думи от описанията на стоките заедно с допълнителни параметри, като тежест и потребителски профили както на изпращача, така и на получателя (т.е. вносителя). Системата преустановява митническото оформяне по опростена процедура на тези пратки, маркира ги и ги подрежда по ред. Второ, необходима е човешка намеса, за да се извършат допълнителни проверки и подготвителни работи преди поставянето на стоките под митнически режим.

Важно е да се отбележи, че разпоредбата на член 143а от ДА за МКС „при условие че [те] не са предмет на забрани и ограничения“ не може да се разбира като изключваща всички стоки с 6-цифрен код по ХС, които може да са свързани с мярка по ТАРИК за ЗиО, от възможността за използване на МД с КННД.

Препоръчва се митническите органи да извършват проверки във връзка със ЗиО с оглед на следното:

- когато всички стоки, идентифицирани с 8-цифрения код по КН под декларирания 6-цифрен код по ХС, са предмет на мярка за ЗиО, този код по ХС бива блокиран и МД с набор от данни от колона Н7 бива отхвърлена; и
- когато само някои 8-цифрени кодове по КН под декларирания 6-цифрен код по ХС са свързани с мярка за ЗиО, МД с набор от данни от колона Н7 се маркира и компетентните митнически органи трябва да извършат допълнителни проверки.

Предлага се този начин на действие да бъде включен в националната система за вноса на ДЧ чрез автоматизирано решение, разработено за прилагането на МД с набор от данни от колона Н7, с цел да се осигури автоматична оценка на мерките за ЗиО и бързо вдигане на такива стоки.

2.2.4. Кой механизъм за събиране на ДДС да се използва?

Митническата декларация с набор от данни от колона Н7 може да се използва за следните механизми за събиране на ДДС:

- режима при внос/обслужване на едно гише при внос, или IOSS (вж. раздел 3.1);
- специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос (вж. раздел 3.2); и
- стандартния механизъм за събиране на ДДС (вж. раздел 3.3).

2.2.5. Кой код на режим да се използва?

Митническата декларация с набор от данни от колона Н7 трябва да се използва с код на режима „40 00“, както е предвидено в приложение Б към АИ на МКС:

„Н7	Митническа декларация за допускане за свободно обращение за пратка, която се ползва от освобождаване от вносно мито в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от	40 00“
-----	---	--------

	Регламент (ЕО) № 1186/2009.	
--	-----------------------------	--

Пратките не следва да отговарят на условията за освобождаване от вносни мита, ако преди тяхното въвеждане за свободно обращение те са били поставени под друг митнически режим. Следователно не е позволено складиране (в митнически склад или свободна зона), освен временно складиране, тъй като това би противоречало на изискването за директно изпращане, предвидено в член 23, параграф 1 от РМО.

Това означава, че стоки, които първоначално са поставени под режим на митническо складиране, не могат да бъдат деклариращи чрез МД с набор от данни от колона Н7. Въпреки това стоките на временно складиране или поставени под режим транзит непосредствено след пристигането им на митническата територия на Съюза или преди това пристигане, могат да бъдат деклариращи чрез тази МД. И в двата случая кодът на режима ще бъде „40 00“.

2.2.6. Преходни мерки

Преходни мерки за ДЧ

В член 143а, параграф 3 от ДА за МКС е предвидено следното:

„До датите на подобрението на националните системи за вноса, посочени в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151, държавите членки може да предвидят декларацията по параграф 1 от настоящия член да бъде предмет на изискванията за данните, установени в приложение 9 към Делегиран регламент (ЕС) 2016/341.“

Наборите от данни, които могат да се използват за тези цел, са следните:

- наборът от данни от опростената декларация съгласно приложение 9, допълнение А, таблица 7; или
- стандартната митническа декларация за допускане за свободно обращение съгласно приложение 9, допълнение В1, колона Н.

2.3. Митническа декларация с пълен набор от данни — колона Н1

Стандартната митническа декларация, съдържаща трикратно повече елементи от данни от МД с набор от данни от колона Н7, остава вариант за деклариране на вноса на пратки с ниска стойност в ЕС. Освен това при определени условия (например акцизни стоки, стоки, предмет на ЗиО, и т.н.), митническата декларация с набор от данни от колона Н1 остава

единственият подходящ набор от данни за целите на допускането за свободно обращение на стоките.

Въпреки това, като се имат предвид обемите, е важно да се подчертае, че използването на декларации с намалени набори от данни е за предпочитане винаги, когато е възможно, с оглед на ограниченията на капацитета на ИТ системите както на предприятията за куриерски услуги и пощенските оператори, така и на националните митнически органи.

2.4. Използване на МД, подадена преди представянето на стоките, като декларация за временно складиране (ДВС)

Когато в ЕС се внасят пратки с ниска стойност, всяка допълнителна формалност може да увеличи таксите за обслужване и да забави доставката на колетните пратки. Поради това се препоръчва за тези конкретни стоки да се обединят определени формалности при въвеждането.

В член 192 от АИ на МКС е предвидена възможността митническа декларация, подадена преди представянето на стоките, да се счита за декларация за временно складиране. Тази разпоредба е валидна за всички набори от данни и не е ограничена до митническата декларация с набор от данни от колона Н7. Тя може да се прилага основно в случаите, когато митническата декларация се подава от лицето, което е отговорно и за представянето на стоките. В случай на декларация, подадена преди представянето на стоките, митническите органи ще имат възможност да извършат анализ на риска преди пристигането и съответно да идентифицират пратките с висок риск и да позволят бързото вдигане на стоките с нисък риск веднага след представянето им.

2.5. Други възможности (опростявания, едно подаване на декларация)

Използването на митническа декларация с набор от данни от колона Н7 е доброволно и зависи от избора на лицето, което я подава. Ако не използва нея, лицето би могло вместо това да избере да използва стандартната митническа декларация с пълен набор от данни или опростената митническа декларация. При последната обаче е нужно да се попълнят повече елементи от данни, отколкото при митническата декларация за определени пратки с ниска стойност, т.е. МД с набор от данни от колона Н7.

За пощенските пратки остава възможността да се използва митническата декларация с набор от данни от колона Н6.

Прилагат се всички изисквания във връзка с валидирането на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС, с които се гарантира събирането на ДДС и отчитането в системата „Наблюдение“.

2.5.1. Опростена декларация (ОД)

При положение че предвидените в рамката на МКС условия за използване на такова опростяване са изпълнени, митническото оформяне на ПНС може да бъде направено с ОД.

В случай на IOSS идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС трябва да бъде посочен в елемента от данни 13 16 000 000 в набора от данни на използваната МД. До датите на подобрението на националните системи за вноса (най-късно до края на 2022 г.) се прилагат изискванията за данните за ОД, предвидени в приложение 9, допълнение А към ПДА. В този случай идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС трябва да бъде посочен в клетка 44 на МД. Следователно използването на ОД през преходния период ще бъде възможно.

На държавите членки, които използват опростената декларация, се припомня възможността, предвидена в член 167, параграф 1, буква а) от МКС, и да не изискват подаване на допълнителна декларация за декларациите за ПНС (в съответствие с член 167, параграф 3 от МКС).

Важно е да се отбележи, че наборът от данни на ОД е съобразен с нуждите на традиционните търговски сделки и съдържа много повече елементи от данни, отколкото МД с набор от данни от колона Н7. Поради това използването ѝ може да бъде обременяващо както за деклараторите, така и за митническите органи (включително задължението за изпращане на данни в SURV).

2.5.2. Вписване в отчетността на декларатора (ВОД)

ВОД представлява митническо опростяване, за което се изисква разрешение, което може да бъде предоставено при спазване на специфични условия и критерии, определени в митническото законодателство (член 182 от МКС). И двата вида ВОД (т.е. с представяне на стоките и с освобождаване от задължението за представяне) могат да се използват за целите на декларирането на ПНС за допускане за свободно обращение по специалния режим и стандартния механизъм за събиране на ДДС при внос.

Това опростяване обаче не е подходящо при IOSS, тъй като изискванията за валидиране на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС и месечното отчитане не могат да бъдат изпълнени нито чрез ВОД с представяне на стоките, нито чрез ВОД с освобождаване от задължението за представяне.

Освен това трябва да се има предвид, че в случай на ВОД освобождаването от задължението за подаване на допълнителна декларация не е възможно, независимо от използвания механизъм за събиране на ДДС.

2.5.3. Централизирано митническо оформяне

Важно е да се отбележи, че за използването на централизирано оформяне се изисква да бъдат изпълнени няколко условия съгласно член 179 от МКС (например когато съответните митнически учреждения се намират в две различни ДЧ, е задължително издаване на разрешение) и МД трябва да се подават в митническото учреждение на ДЧ, в която е установен титулярят на разрешението. Това опростяване се разглежда като отделно понятие от митническото оформяне на ПНС чрез IOSS, при което се следват различни правила: не се изисква разрешение и съществува възможност за подаване на МД за допускане за свободно обращение навсякъде в ЕС, въпреки че МД трябва да се подаде в същото митническо учреждение, в което стоките се представени пред митницата.

В случаите, когато ПНС се допускат за свободно обращение по специалния режим или по стандартния механизъм за събиране на ДДС, се прилага член 221, параграф 4 от АИ на МКС и МД се подава в „митническото учреждение, разположено в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките“, т.е. в ДЧ на крайно местоназначение на стоките. Следователно централизираното оформяне е несъвместимо с тези два сценария.

Що се отнася до сценария при IOSS, централизираното оформяне на ПНС остава извън обхвата на етап 2 от проекта за централизирано оформяне на вноса (CCI). Ползите от такъв евентуален бъдещ проект все още предстои да бъдат проучени.

2.5.4. Едно подаване на митническа декларация и обобщена декларация за въвеждане (ОДВ)

Тази възможност се основава на принципа, че данните, предоставяни в споделения интерфейс на търговците за СКВ2 (Системата за контрол на вноса 2 — (ICS2), могат да служат за две различни цели: задълженията, свързани с ОДВ, и задълженията, свързани с митническите декларации.

В контекста на допускането за свободно обращение на пратки с ниска стойност лицето, което подава декларацията, предоставя данните само веднъж на възможно най-ранен етап и впоследствие митническите органи използват тези данни за съответните различни нужди. Това означава, че МД с набор от данни от колона Н7 се подава едновременно с данните от обобщената декларация за въвеждане (ОДВ) чрез споделения интерфейс на търговците (една входна точка — СИТ) за СКВ2.

Тази възможност обаче не се предвижда преди въвеждането на пусков етап 2 на СКВ2 (планирано за 1 март 2023 г.) — и дори това е под съмнение, тъй като тази функция не е разработена в подробности и следователно на този етап не се предвижда да бъде обхваната от пусков етап 2.

2.6. Митническо оформяне на пощенски пратки

Всички пощенски пратки, внасяни в ЕС, независимо от тяхната стойност, могат да бъдат декларирани за допускане за свободно обращение чрез стандартната МД с пълен набор от данни (набор от данни от колона Н1) или, когато са изпълнени условията, предвидени в член 166 от МКС — чрез опростената декларация (набор от данни от колона И1).

Освен това в таблицата по-долу са показани възможните опростени формалности за оформяне на такива стоки в зависимост от тяхната стойност:

Стоки на стойност ≤ 150 EUR	Електронна МД с набор от данни от колона Н7	От 1 юли 2021 г.	- Стоките подлежат на митническо освобождаване (членове 23 и 25 от РМО) - Ø забрани и ограничения - Само митнически режим с код 40 00
	Митническа декларация съгласно ПДА — приложение 9	до подобрението на националните системи за вноса (най-късно до 31 декември 2022 г.)	- ДЧ има право да използва тази възможност, когато все още не е достъпен наборът от данни от колона Н7
	Всяко друго действие, равностойно на представяне (CN22/23)	До края на периода на въвеждане на СКВ2 (най-късно до 1 октомври 2021 г.)	- ДЧ предоставя период на въвеждане и позволява използването на това действие - Стоките подлежат на митническо освобождаване (членове 23 и 25 от РМО) - Ø забрани и ограничения - Ø IOSS или специален режим за целите на ДДС - Данните се приемат от митницата

Стоки в пощенска пратка на стойност $\leq 1\,000$ EUR	Електронна МД с набор от данни от колона Н6	От 1 май 2016 г.	- Ø забрани и ограничения - Ø код на митнически режим 42/63
	Друго действие, равностойно на представяне (CN22/23)	До подобрението на националните системи за вноса (най-късно до 31 декември 2022 г.)	- Не е на разположение за стоки в пощенски пратки, обхванати от член 143а от ДА (стоки на стойност ≤ 150 EUR) - Ако ДЧ е предоставила тази възможност
Стоки на стойност $> 1\,000$ EUR	Електронна МД с набор от данни от колона Н1	От 1 май 2016 г.	
	Митническа декларация съгласно ПДА — приложение 9	До подобрението на националните системи за вноса (най-късно до 31 декември 2022 г.)	

2.6.1. Описание на член 144 от ДА за МКС и на намаления набор от данни в приложение Б, колона Н6

Намаленият набор от данни, предвиден в член 144 от ДА за МКС, може да се използва за деклариране за допускане за свободно обращение на стоки в пощенски пратки на стойност, ненадвишаваща 1000 EUR. Тази възможност беше въведена с разпоредбите на МКС и е на разположение от 1 май 2016 г. Тя бе запазена с цел да не се излага на риск текущото развитие в някои държави членки, които вече са въвели или са запланували такова улеснение.

Описание

Както е описано в предходната глава, с премахването на прага *de minimis* за ДДС ще бъде въведено изискването за митническа декларация за всички стоки, включително за онези на стойност под 22 EUR, които понастоящем се декларира от пощенските оператори чрез друго действие. В член 144 от ДА за МКС е предвидена стандартна митническа декларация с намален набор от данни (Н6), ако са изпълнени всички долуизброени условия:

- стоките да са ограничени до пощенски пратки, декларирани от пощенски оператори,
- стоките да не са обект на забрани и ограничения и
- стоките да са с максимална стойност 1000 EUR.

Използването на тази конкретна митническа декларация за допускане за свободно обращение не е задължително и изборът дали да я използват или не е на пощенските оператори.

Важно е да се отбележи, че след като декларацията с набор от данни от колона Н6 бъде предоставена в националната система за вноса, всички стоки в пощенски пратки на стойност до 1000 EUR, които не са предмет на забрани и ограничения, могат да бъдат деклариращи с помощта на този набор от данни. Това включва стоките, обхванати от член 143а от ДА за МКС.

Преходен период

Предвиден е преходен период за въвеждането на митническата декларация с намален набор от данни (колона Н6) до датите на подобрението на националните системи за вноса и най-късно до 31 декември 2022 г. по отношение на стоките в пощенски пратки, различни от обхванатите от член 143а от ДА за МКС. По време на този период стоките в пощенска пратка на стойност между 150,01 EUR и 1000 EUR могат да бъдат деклариращи за допускане за свободно обращение чрез друго действие. Това означава, че митническата декларация за допускане за свободно обращение се счита за подадена и приета чрез действието на представяне на стоките пред митницата, при условие че те са придружени от декларация CN22 или декларация CN23.

Изборът да се разреши използването на деклариране на стоките чрез друго действие по време на преходния период е на държавата членка.

2.6.2. Преходен период за пощенските оператори — условия и краен срок за използване на декларирането чрез друго действие

Описание

До края на периода на въвеждане на пусков етап 1 на системата СКВ2 стоките в пощенски пратки могат да бъдат деклариращи чрез друго действие при спазване на определени условия. Това обхваща периода от началната дата на прилагане на пакета за ДДС в областта на електронната търговия до 1 октомври 2021 г.

Условията са следните:

- митническите органи да са приели използването на това действие и данните, предоставени от пощенския оператор;
- ДДС да не е деклариран по специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО, за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии (т.е. IOSS), нито по специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, предвиден в дял XII, глава 7 от същата директива;

- стоките да се ползват от освобождаване от вносни мита в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1186/2009;
- пратката да е придружена от декларация CN22 или от декларация CN23.

Пример

Колетна пратка, съдържаща подарък, която подлежи на митническо освобождаване в съответствие с член 25, параграф 1 от РМО, се декларира за допускане за свободно обращение чрез представянето ѝ пред митницата, като се използва декларация CN23.

Във връзка с процеса на връщане на недоставени колетни пратки през преходния период може да продължи да се прилага член 220, параграф 2 от АИ, ако това се приема от митническите органи на съответната държава членка (най-късно до 1 октомври 2021 г.). В случай че пратките не могат да бъдат доставени на получателя (т.е. вносителя), се счита, че декларацията за допускане за свободно обращение, подадена чрез представяне пред митницата, не е била подадена и се счита, че стоките са на временно складиране, докато не бъдат унищожени, реекспортирани или не бъдат предприети други мерки за разпореждане с тях в съответствие с член 198 от МКС.

2.6.3. Сценарии за митническо оформяне за пощенски пратки, считано от 1 юли 2021 г.

2.6.3.1. IOSS

Процесът на митническо оформяне чрез IOSS се основава на следните принципи:

- ДДС се плаща от доставчиците (считаните за доставчици субекти) или от техните посредници на националните данъчни органи на държавата членка по идентификация,
- пощенските пратки могат да бъдат декларирани чрез IOSS в държава членка, различна от държавата членка на получаване,
- в тези случаи е от съществено значение пощенският оператор/митническите органи в държавата членка на получаване да могат лесно да разпознаят статуса на съюзни стоки на пратките, декларирани и допуснати за свободно обращение чрез IOSS,
- стандартният процес за пощенски доставки обикновено включва бордера за предаване (CN 37, CN 38, CN 41) и етикети за касети (CN 34, CN 35, CN 36) от държавата на изпращане до държавата на получаване, която обикновено е държавата, в която се подава митническата декларация за допускане за свободно обращение. Пощенският оператор по транзита обикновено не участва

в процеса на митническо оформяне за целите на допускането за свободно обращение — сценарий, при който пратки от държави извън Съюза се намират в една и съща касета със съюзни стоки (декларирани чрез IOSS), е твърде малко вероятен. Освен това трябва да се има предвид, че съобщение с номер ITMATТ се изпраща само до пощенския оператор в държавата на получаване. Това означава, че освен ако е налице споразумение между пощенския оператор по произход, пощенския оператор по транзита и пощенския оператор по местоназначението, държавата на транзит (в случай на транзит) няма да получи съобщението с номера ITMATТ, за да може да оформи стоките.

Пример 1

Стоки са изпратени от USPS (United States Postal Service) с местоназначение в Германия, транспортирани са по въздух до Люксембург и по шосе до крайното им местоназначение в Германия, където се подава митническата декларация за допускане за свободно обращение.

Всяка отделна пратка, съдържаща стоки, трябва да бъде съпроводена с формуляр за митническа декларация CN22 или CN23. Стоките се превозват съгласно Конвенцията за ВПС и USPS доставя на въздушния превозвач, който пренася тези пощенски пратки до Люксембург, бордеро за предаване за целите на транспорта. За транспортната отсечка от Люксембург до Германия може да се използва или бордеро за предаване (с жълти етикети), или товарителница CMR (под режим T1).

Случай 1: люксембургският пощенски оператор не взема участие в транзита (затворен транзит)

- Deutsche Post трябва да разполага с център (с IMPC код) в Люксембург, за да има право да поставя жълти етикети. В този случай пратките са под режим пощенски транзит и трябва да имат поставен жълт етикет. Обикновено камионите, които се използват за превоз на пратки от транзитен пункт до местоназначението, превозват няколко вида стоки (несъюзни и съюзни). Различните видове стоки трябва да бъдат разделени в различни касети. Deutsche Post в Люксембург редактира бордеро за предаване, за да превози тези пратки от Люксембург до Германия, като в този документ е посочена информацията за всички касети, намиращи се в камиона.
- Ако в Люксембург пратките се предават на субект, различен от пощенски оператор, той трябва да открие режим транзит T1 в новата компютризирана система за транзита (NCTS). Освен това този оператор трябва да редактира товарителницата CMR, за да превози тези пратки от Люксембург до Германия. След това, след като пристигнат в Германия, Deutsche Post трябва да изпрати съобщение до този оператор, за да приключи режима T1.

Случай 2: люксембургският пощенски оператор участва в транзита (отворен транзит)

- Пратките са под режим пощенски транзит и съюзните и несъюзните стоки трябва да бъдат разделени в различни касети. Люксембургският пощенски оператор поставя жълти етикети върху касетите, които съдържат несъюзни стоки и са под режим транзит. След това той редактира бордеро за предаване, за да превози тези пратки от Люксембург до Германия, като в този документ се посочва информацията за всички касети, намиращи се в камиона.

За целите на превоза до Германия под режим пощенски транзит жълтият етикет трябва да бъде залепен върху касетата (вж. описанието в Наръчника относно режима транзит), когато тя се представя пред митницата при въвеждане в ЕС от пощенски оператор от ЕС. Жълтият етикет е доказателство за митническите органи в ДЧ на транзит и ДЧ на получаване, че стоките са несъюзни стоки (не са допуснати за свободно обращение).

Пример 2

Стоки, изпратени от USPS с получател в Германия, но с местоназначение Люксембург за митническо оформяне: транспорт по въздух до Люксембург, митническо оформяне в Люксембург чрез IOSS и автомобилен превоз до местоназначението в Германия.

- Процесът на митническо оформяне може да се извърши от пощенския оператор в първия пункт на въвеждане в ЕС чрез подаване на МД с набор от данни от колона Н7 (ако е приложимо).
- Пощенският оператор в държавата на транзит може да бъде националният пощенски оператор на държавата или представител на всеки пощенски оператор от ЕС, който разполага с IMPC код.

Във всички случаи нито един оператор, който не разполага с IMPC код, няма право да извършва митническо оформяне на пратките в държавата на транзит с документи на ВПС.

- Във всички случаи, когато се използва режим транзит, бордерото за предаване и данните за ITMATТ ще бъдат от САЩ до Люксембург, а пощенската транспортна операция от САЩ завършва в Люксембург; за пощенския шосеен превоз до Германия ще бъде създадена нова пощенска транспортна операция.
- Ако стоките са допуснати за свободно обращение в ДЧ, различна от ДЧ на крайното местоназначение, това би следвало да позволи те да бъдат ясно идентифицирани от митническите органи в ДЧ по получаване.

- След този етап пощенските пратки се считат за пратки в рамките на ЕС и се транспортират до пункта на получаване в ЕС без допълнителен митнически режим (без поставяне на жълти етикети).

По оперативни причини процесът на митническо оформяне на стоките в първия пункт на въвеждане от страна на пощенския оператор е възможен само ако е обхванат от споразумение между оператора по транзита и оператора на местоназначението (вж. член 20, параграф 3 от Конвенцията за ВПС).

Когато митническото оформяне за допускане за свободно обращение не се извършва в държавата на получаване на пратката, а в друга ДЧ, от решаващо значение е статусът на съюзни стоки да може лесно да се разпознава в държавата на получаване. Особено в случаите, когато върху пратката все още стои оригиналният етикет/пощенски печат на трета държава и външният ѝ вид не позволява да се направи разлика между съюзни и несъюзни стоки (т.е. когато тя е изпратена от пощенски оператор със седалище в ЕС от извънтериториален разменен център (ЕТОЕ) в трета държава, като са използвани пощенските марки на оператора със седалище в ЕС).

2.6.3.2. Специален режим

Операторът по транзита следва да спазва следната процедура:

- да постави жълти етикети или върху всеки отделен артикул в случай на сценарий с отворен транзит, или върху касетите при сценарий със затворен транзит,
- да изпрати съответни съобщения за електронен обмен на данни (EDI) до пощенския оператор на местоназначението.

2.6.3.3. Стандартен механизъм за събиране на ДДС.

Приложимият процес в рамките на стандартната процедура е същият като описания в раздел 2.6.3.2. във връзка със специалния режим.

3. МЕХАНИЗМИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДДС

3.1. ОБСЛУЖВАНЕ НА ЕДНО ГИШЕ ПРИ ВНОС (IOSS)

3.1.1. Основно понятие и описание на процеса

Основно понятие

От 1 юли 2021 г. всички стоки с ниска стойност, внасяни в ЕС, ще подлежат на облагане с ДДС. За декларирането и плащането на ДДС върху дистанционните продажби на вносни стоки беше създаден специален режим за дистанционните продажби на стоки, внасяни в ЕС от трети държави или трети територии — т.нар. „обслужване на едно гише при внос“ (Import One Stop Shop — IOSS).

Обяснението по-долу представлява кратък преглед на IOSS и има за цел да обхване основните понятия и функционирането на системата. За пълно разбиране на режима направете справка с раздел 4.2 в [Обяснителните бележки относно ДДС](#), в който са разгледани въпроси като например това кои сделки са обхванати, кой може да използва режима и как работи режимът.

Използването на специалния режим (IOSS) не е задължително за продавачите. В контекста на настоящите насоки понятието продавач може да се отнася до доставчиците, основните доставчици и считаните за доставчици субекти (електронни интерфейси), в зависимост от контекста. Освен това такива продавачи може да бъдат задължени да определят посредник, за да използват IOSS.

За да използва IOSS, данъчно задълженото лице или неговият посредник трябва да се регистрира за IOSS и ще получи идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС. Подробности за това кой може да използва IOSS могат да бъдат намерени в раздели 4.2.4 и 4.2.5 от [Обяснителните бележки относно ДДС](#). Подробна информация относно процеса на регистрация може да бъде намерена в ръководството за ОЕГ. Продавач, който е избрал да използва IOSS, трябва да декларира всички свои дистанционни продажби на внасяни стоки с ниска стойност на потребители в целия ЕС, като използва посочения идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС. Контролът, който има за цел да се гарантира, че продавачът е събрал ДДС чрез IOSS за всички продажби на стоки с ниска стойност на потребители в ЕС, ще се извършва от данъчните органи на държавата членка по идентификация.

Обхватът на специалния режим (IOSS) е ограничен до дистанционни продажби на стоки в пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR към момента на доставката, внасяни от трета територия или трета държава в ЕС. Стоките, подлежащи на облагане с акциз, са изключени от обхвата на IOSS (обикновено алкохол или тютюневи изделия в съответствие с член 2, параграф 3 от Директивата за ДДС).

За по-подробно описание на обхвата на IOSS вж. раздел 4.2.3 от [Обяснителните бележки относно ДДС](#). Освен това обобщение на обхвата на IOSS и специалния режим и на митническата декларация с набор от данни от колона Н7 е представено в *приложение 1*.

Описание на процеса

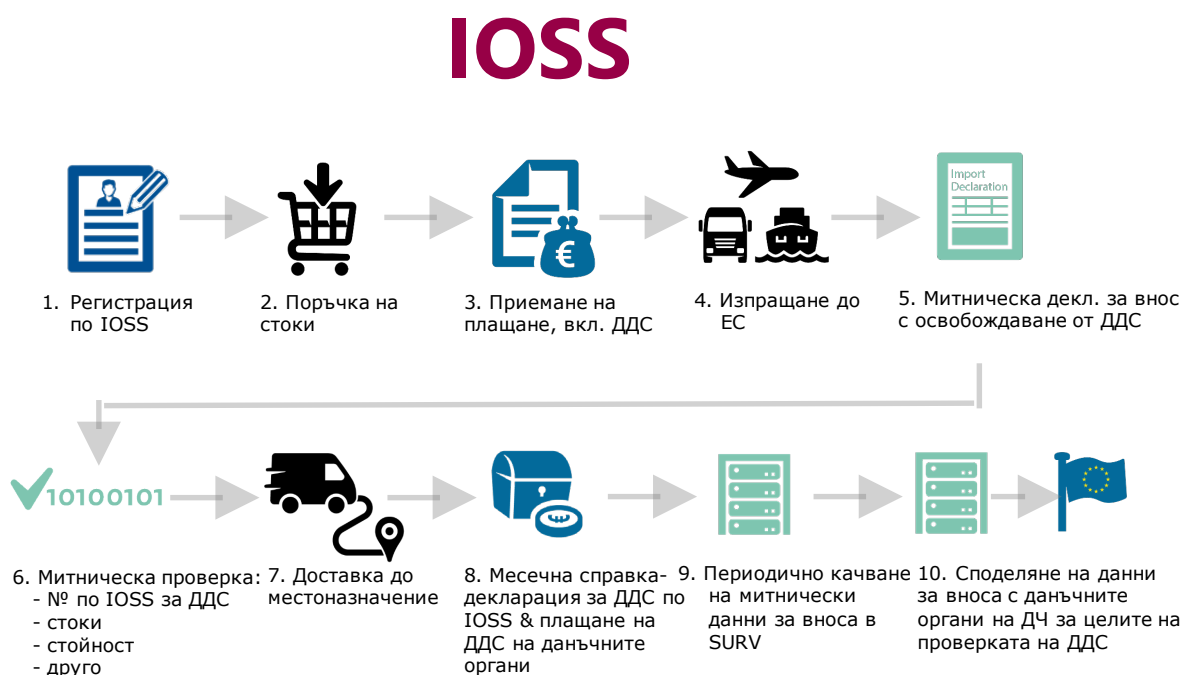
По същество IOSS функционира по следния начин:

- продавачът се регистрира за целите на ДДС в една държава членка, начислява и събира ДДС върху дистанционните продажби на стоки, изпращани или

превозвани до потребители в ЕС, и декларира и заплаща този ДДС на държавата членка по идентификация, която след това го разпределя между държавите членки на получаване на стоките,

- след това стоките са освободени от ДДС при внос в ЕС. Митническите органи на държавата членка на вноса изготвят месечен списък със стойността на вноса за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС и го предоставят на данъчната администрация на държавата членка по идентификация.

На схемата по-долу е представен преглед на процеса на IOSS¹¹:

Внос на стоки от трети държави или трети територии

При дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави чрез IOSS, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем в момента на доставката (когато плащането е прието).

За да се избегне двойно данъчно облагане, вносът на стоки, декларирани с валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС, е освободен от ДДС. Митническа декларация (с набори от данни от колони Н1, Н6, Н7 или I1) с валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС и допълнителния код на режима

¹¹ Следва да се отбележи, че това е опростен сценарий, съществуват различни алтернативи (например в случай на плащане това може да се направи и при доставката).

„F48“ трябва да се разглежда като „искане“ за освобождаване от ДДС при внос. Митницата ще извърши проверки, за да установи дали са спазени условията за освободен от ДДС внос и ако е приложимо, условията за използване на конкретната митническа декларация. Ако едно от условията не е изпълнено, митническата декларация трябва да бъде отхвърлена¹² (например в случай на невалиден идентификационен номер за целите на ДДС за IOSS) или в нея трябва да бъде нанесена поправка от декларатора (например в случай на занижена стойност, когато собствената стойност все пак не надвишава 150 EUR).

Примери за използване на член 143а от ДА за МКС:

Допускане за свободно обращение в ДЧ А на колетна пратка чрез IOSS, съдържаща две тениски, които са поръчани онлайн, всяка на стойност 30 EUR, с крайно местоназначение в ДЧ Б. Валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС е посочен в ЕД 13 16 000 000, а кодовете на допълнителните режими C07 и F48 — в ЕД 11 10 000 000. Стоките не са обект на забрани и ограничения.

3.1.2. Отговорност на участниците при IOSS

Съгласно правилата за ДДС при електронната търговия отговорно за събирането и плащането на ДДС върху дистанционните продажби на внасяните стоки и за подаването на справка-декларация за ДДС по IOSS е данъчно задълженото лице, което използва IOSS (или, ако е приложимо, неговият посредник)¹³. Понятието „посредник при IOSS“ се различава от понятието „декларатор“ или негов представител, който участва в допускането на стоките за свободно обращение в ЕС.

Що се отнася до отговорността пред митническите органи, тя се носи от декларатора, изготвил митническата декларация, и зависи от вида на представителството. В случай на пряко представителство отговорността на митническия представител е ограничена в съответствие с член 18 от МКС, тъй като деклараторът е представляваното лице.

В случай на косвено представителство митническият представител става декларатор и носи солидарна отговорност с представляваното лице.

Вносителят може да извърши митническото оформяне на стоките и директно, т.е. без да използва митнически представител, и самият той да бъде декларатор.

¹² В член 172 от МКС е предвидено, че могат да се приемат само МД, които отговарят на условията, изисквани съгласно глава 2 от МКС. Тези изисквания се отнасят до информацията, необходима за прилагане на разпоредбите, които са свързани с митническия режим, под който са декларираны стоките.

¹³Членове 369л—369ч от Директивата за ДДС.

3.1.3. Идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС

- 1. Съществува ли възможност пратката да бъде свързана с уникален идентификационен номер, въздушна товарителница, уникален номер на пратка или уникален номер на сделка, генериран от електронния интерфейс?*

В митническата декларация има възможност да се включи информация за уникален идентификационен номер, генериран от основния продавач/електронния интерфейс (елемент от данни 12 08 000 000 „Референтен номер UCR“ — незадължителен за ИО), който в този контекст обикновено може да бъде под формата на номера на поръчката или уникалния номер на пратката. Тази информация може да се използва при дейности за одит на пощенския оператор. Освен това пратката винаги се идентифицира с референтния номер на транспортния документ. Ако в електронния интерфейс фигурира референтният номер на транспортния документ, връзката между доставката (търговската сделка) и вноса на стоките може лесно да бъде установена.

- 2. Може ли електронният интерфейс да участва в потока от данни до митницата, т.е. да изпраща електронни данни относно пратки директно на превозвача или на митницата?*

Ако митническата декларация се подава от самия електронен интерфейс, идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС може да бъде предоставен директно на митническите органи в ЕС в митническата декларация. Идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС не може да се подаде самостоятелно до митнически орган в ЕС чрез електронните интерфейси, без да се подаде митническа декларация. Въпреки това в средносрочен план Европейската комисия работи по въвеждането на пряк обмен на информация между електронните интерфейси/доставчиците и митническите органи.

3. Какво се случва, когато в митническата декларация липсва идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС или той е невалиден?

Наличието/валидността на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС, предоставен в митническата декларация, се проверява електронно от митническите органи в регистъра на идентификационните номера по IOSS за целите на ДДС. Базата данни ще съдържа всички идентификационни номера по IOSS за целите на ДДС, определени от всички държави членки, както и началната и крайната дата на тяхната валидност.

Деклараторите могат да проверяват само наличието на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС. Те не могат да проверяват валидността им, тъй като нямат достъп до базата данни на идентификационните номера по IOSS за целите на ДДС. Само митническите органи на държавите членки имат достъп до тази база данни чрез своите национални системи за вноса.

За повече подробности относно декларатора вж. раздел 2.2.2. Продавачът/електронният интерфейс ще трябва да съобщи този номер на вносителя (т.е. получателя) или на неговия митнически представител.

Когато идентификационният номер по IOSS за целите на ДДС, посочен в митническата декларация, не е валиден или изобщо не е представен, режимът при внос не може да бъде използван и освобождаването от ДДС не може да бъде предоставено. Впоследствие митническите органи ще наложат ДДС при вноса.

Отговорността за представянето на валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС е на продавача/електронния интерфейс. Митническата декларация с невалиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС ще бъде отхвърлена и ще бъде необходимо да се подаде нова митническа декларация, за да се използва специалният режим или стандартният механизъм за събиране на ДДС и въпросните стоки да се декларират пред компетентното митническо учреждение.

Въпреки това, ако невалидният идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС се дължи на печатна грешка, деклараторът все пак може да поиска освобождаване от ДДС чрез IOSS в нова митническа декларация, в случай че разполага с правилния идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС (грешка при първоначалното представяне).

4. Могат ли деклараторите да се възползват от ограничената отговорност, предвидена в член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС?

Разпоредбите на член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС се прилагат само за електронните интерфейси, посочени в член 14а от Директивата за ДДС. Те нямат за цел да обхващат митническите задължения.

За да има подобна защитна разпоредба в митническото законодателство, ще е необходимо изменение на МКС.

3.1.4. Прагът от 150 EUR

5. Какво се случва, ако митническите органи преценят, че стойността на стоките, за които е използван IOSS, е занижена и правилната собствена стойност надхвърля 150 EUR? За чия сметка се подава декларацията за внос?

В определени ситуации собствената стойност може да надхвърли прага от 150 EUR въпреки добросъвестността на съответното лице, например вследствие на колебания на обменния курс (вж. точка 3.1.5), групирани пратки (вж. точка 3.1.6) и др.

Когато при представянето на стоките пред митницата митническите органи имат основателни съмнения да считат, че собствената стойност надвишава 150 EUR (като например неправилно определяне на цените или умишлено занижаване на стойността от страна на доставчика), митническите органи на държавата членка на вноса събират ДДС при вноса и мито при митническото оформяне на стоките дори ако стоките са били декларирани чрез IOSS (например потребителят вече е платил ДДС на доставчика или електронния интерфейс). Това по-специално е така в случаите, когато процедурите за проверка съгласно член 140 от АИ на МКС в крайна сметка не водят до потвърждаване на декларираната договорна стойност.

В такива ситуации, ако държавата членка, в която стоките под режим IOSS са декларирани за допускане за свободно обращение, е различна от държавата членка, до която се превозват или изпращат стоките, стоките ще бъдат оформени в съответствие с правилата, приложими за пратки на стойност над 150 EUR.

Деклараторът/неговият представител ще подаде нова декларация за внос, като използва набора от данни от колона Н1 или, ако е приложимо, от колона Н6 или П1. Ако вносителят приеме доставката на стоките, той следва да плати ДДС при внос и евентуално мито на митническите органи. Освен това деклараторът изисква анулиране на предишната митническа декларация (вж. подробности в глава 5).

Вносителят обаче може да откаже стоките, като в този случай се прилагат обичайните митнически практики и формалности.

И в двата случая вносителят може да се свърже с доставчика или с електронния интерфейс, за да му бъде възстановен неправилно платеният ДДС при доставката (и евентуално стойността на стоките, в случай на отказ). За тази цел потребителят може да използва доказателството за плащане на митницата или митническото решение за унищожените или изоставените стоки. На практика доказателството ще зависи от това дали стоките са били поети от вносителя (т.е. получателя). Ако това

действително е така и той или тя е платил(а) преизчислената сума на ДДС и, ако е приложимо, митото, тогава той или тя ще използва митническото решение за вдигането на стоките и плащането на ДДС като доказателство, за да си възстанови данъкът от доставчика или електронния интерфейс. Ако той или тя откаже да получи стоките, стоките се връщат и по принцип доставчикът не следва да изисква допълнителни доказателства, освен доказателството за износ.

Ако ДДС е събран при вноса на стоките, тази доставка на стоки не трябва да се включва в справка-декларацията за ДДС по IOSS. Въз основа на доказателството за плащане от страна на потребителя към митницата доставчикът, електронният интерфейс или посредникът може да коригира своята справка-декларация за ДДС по IOSS и своите регистри.

За повече подробности относно приложимите митнически формалности направете справка с раздел 2.2.3 от настоящия документ.

6. Как да проверите дали стойността на стоките е занижена?

Митническите органи на държавите членки на вноса трябва да проверяват стойността на внесените стоки, като използват критериите за оценка на риска, особено когато поради основателните съмнения, свързани с необичайно ниски цени, се налага започване на процедури за проверка съгласно член 140 от АИ на МКС. При оценката на риска митническите служители вземат предвид няколко фактора, като стойността на стоките е само един от тях.

7. Какво се случва, ако стойността на стоките е занижена, но коригираната собствена стойност не надвишава 150 EUR?

От гледна точка на митниците условията за използване на декларацията за внос с набора от данни от колона Н7 продължават да бъдат изпълнени. В митническата декларация обаче трябва да бъде нанесена поправка по отношение на собствената стойност в съответствие с процедурата, описана в раздел 2.2.3.

В тази ситуация вносът на стоки с ниска стойност следва все така да се ползва от освобождаването от ДДС при внос, при условие че в митническата декларация е представен валиден идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС и са изпълнени условията за използване на IOSS. Стоките ще бъдат вдигнати без заплащане на допълнителен ДДС на митницата (правилният размер на ДДС трябва да бъде деклариран в справка-декларацията за ДДС по IOSS и да бъде платен от доставчика или от електронния интерфейс, директно или чрез посредник, определен за тази цел). Допълнителният ДДС ще бъде събран чрез административно сътрудничество между митническите и данъчните органи.

В тази ситуация деклараторът не следва да носи отговорност за допълнителния ДДС, освен ако конкретните обстоятелства, например участие в схема за измами, и приложимото национално законодателство дават основание за отговорност на декларатора.

8. *Ако се използва IOSS, кой е лице — платец на допълнителен ДДС (както и на санкции и лихви), когато бъде установено занижаване на стойността след вдигането на стоките?*

Данъчните органи ще извършат ревизия след вдигането на стоките, като проверят справка-декларацията за ДДС по IOSS и регистрите на продавача. В тази ситуация единственото лице — платец на допълнителен ДДС (както и на санкции и лихви), който трябва да бъде платен след вдигането на стоките чрез IOSS, е доставчикът, считаният за доставчик субект или посредникът. Впоследствие деклараторът също може да понесе отговорност, ако участва активно в схема за измами.

9. *Какво се случва, ако стойността на стоките към момента на представянето им пред митницата е различна от посочената в документите, придружаващи стоките (например в момента на покупката стоките са се продавали на промоция/с отстъпка)?*

Собствената стойност при внос представлява нетната цена, платена от потребителя към момента на доставката (т.е. към момента, в който е било прието плащането от потребителя), както е посочена в документа, придружаващ стоките (т.е. търговската фактура). В случай на съмнение митническите органи могат да поискат доказателство за плащане от потребителя (т.е. вносителя), преди да допуснат стоките за свободно обращение.

3.1.5. Обменен курс

Когато доставчикът/електронният интерфейс реши да се включи в режима при внос, всички дистанционни продажби на внасяни стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, трябва да бъдат деклариращи чрез IOSS. IOSS обаче, с всичките му предимства, не се прилага за продажби на стоки на стойност над 150 EUR. За да определи дали IOSS се прилага за конкретна продажба, доставчикът/електронният интерфейс трябва да използва обменния курс, определен с член 91, параграф 2 от Директивата за ДДС (например обменния курс на Европейската централна банка към тази дата), приложим в деня, когато плащането е прието, независимо кога стоките действително ще бъдат внесени в ЕС.

При внос прагът от 150 EUR се проверява отново за митнически цели, като този път се използва обменният курс, приложим за определяне на митническата стойност, т.е. обменният курс, валиден към момента на вноса. Последният е установен през предходния месец и се прилага за целия внос, осъществен през текущия месец.

За да се избегнат ситуации, при които цена под 150 EUR по време на доставката би надхвърлила прага от 150 EUR при внос, се препоръчва продавачът/електронният интерфейс чрез IOSS да посочи във фактурата, придружаваща пратката, цената в евро, определена в момента, в който е било прието плащането за стоките. Тогава тази цена ще бъде приета от митническите органи при внос на стоките в ЕС и по този начин ще се избегне евентуално двойно налагане на ДДС при внос.

В случай че държавата членка на вноса използва валута, различна от еврото, се препоръчва държавата членка да приеме сумата, посочена в евро във фактурата, както е предвидено по-горе, както за митнически, така и за данъчни цели. Ако обаче цената в евро не е посочена във фактурата, митническите органи трябва да използват обменния курс, валиден към момента на вноса.

Пример

Дистанционни продажби на стоки чрез IOSS с крайно местоназначение в Германия, въведени в ЕС през Полша, където са декларирани за допускане за свободно обращение. Сумата на фактурата, придружаваща пратката, е изразена в евро и на полската митница се препоръчва да приеме стойността в евро.

Когато сумата на фактурата е изразена в чуждестранна валута/валута на държава извън ЕС и след конвертирането ѝ при внос е от порядъка на 150 EUR, на митническите органи се препоръчва да приемат подходяща стратегия за проверка на собствената стойност от 150 EUR. Вж. глава 4, въпрос 21 в [Обяснителните бележки относно ДДС](#).

3.1.6. Групиране на пратки

Има два възможни сценария за групиране на поръчки в контекста на IOSS:

- i) множество поръчки, направени от един и същ потребител, се групират в една-единствена пратка; и
- ii) множество поръчки, направени от различни потребители, се групират в една консолидирана пратка.

Ако продавачите изпращат поръчките, посочени в подточка i), в една-единствена пратка, тогава цялата пратка ще бъде обект на една митническа декларация. В този случай лицето, което изпраща стоките, трябва да знае, че митниците ще налагат мита и ДДС при внос върху цялата стойност на пратката, ако тя надвишава 150 EUR. В този случай доставчикът/електронният интерфейс ще трябва да възстанови на потребителя ДДС, платен чрез IOSS, въз основа на доказателството за плащане на ДДС и евентуално на митото, платено на митническите органи.

Доставчикът/електронният интерфейс ще може да коригира своята справка-декларация за ДДС по IOSS (ако вече е подадена), за да отрази, че ДДС вече не е дължим по IOSS. Доставчикът или електронният интерфейс следва също така да съхранява в своите регистри това доказателство за плащане на ДДС, извършено от страна на потребителя.

По отношение на вноса на стоки с ниска стойност, улеснен чрез тяхната платформа, електронните интерфейси като цяло нямат поглед върху практиките за групиране и те съответно не могат да ги проверяват, ако тези практики са изцяло под контрола на основния продавач.

В този случай електронният интерфейс трябва да направи някои разумни допускания, например когато множество стоки са поръчани от един и същ потребител едновременно и от един и същ доставчик, електронният интерфейс следва да предположи, че стоките ще представляват една-единствена пратка. Когато няколко несвързани поръчки са направени от един и същ потребител в един и същ ден, електронният интерфейс следва да предположи, че стоките, принадлежащи към различните поръчки, ще представляват отделни пратки.

Във връзка със сценария по подточка ii) в решението по дело C-7/08 Съдът на Европейския съюз постановява, че групови пратки с обща собствена стойност, която надвишава 150 EUR, но които сами по себе си са с незначителна стойност, могат да бъдат освободени от вносни мита при допускане за свободно обращение, при условие че всеки колет от груповата пратка е адресиран поотделно до получател в ЕС.

Това означава, че ако дадена пратка отговаря на условията за IOSS на равнище поръчка и се изпраща в пакет, който е етикетирен поотделно до получателя си, но е групирана в по-голяма колетна пратка заедно с други пакети, адресирани до други получатели, и в митническата декларация е предоставен валиден идентификационен номер по IOSS, освобождаването от ДДС при внос ще има предимство.

Като се има предвид, че информацията за вносителите трябва да се предоставя на общо равнище на декларацията, това решение ще изисква да се подадат толкова митнически декларации, колкото е броят на вносителите (отделните получатели).

Независимо от това митническите органи може да извършат проверки, за да преценят дали дадена поръчка или пратка е била разделена изкуствено, за да се ползва от митническо освобождаване, като в този случай също ще бъде наложено мито.

3.1.7. Връщане на стоки под режим IOSS

Митническите формалности, приложими за връщането на стоките, са описани в глава 4 — Формалности при износ и реекспорт за пратки с ниска стойност, и глава 5 — Анулиране на митническата декларация.

Ако артикулет е бил доставен успешно на вносителя, който след това решава да го върне на продавача, процесът ще зависи от това как основният продавач инструктира потребителя да организира връщането.

Продавачът ще възстанови ДДС на потребителя (т.е. вносителя) като част от възстановяването на стойността на стоките. Това ще доведе до корекция на периодичната справка-декларация за ДДС по IOSS и регистрите на данъчно задълженото лице, използващо IOSS, или неговия посредник, като доказателствата за връщане трябва да се съхраняват в регистрите.

Има ситуации, при които внесените стоки са дефектни, но продавачът позволява на вносителя да ги задържи, вместо да ги връща, и след това му изпраща нови.

От гледна точка на митническите органи ще има две МД за допускане за свободно обращение, тъй като всяка от тях обхваща различни стоки, които ще бъдат допуснати за свободно обращение на единния пазар. Режимът за ДДС следва да е съобразен с настоящата ситуация за замяна на стоките.

3.1.8. Месечен отчет

Основно понятие

С цел да се следи за правилното използване на идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС и да се предотврати незаконен внос на стоки, подлежащи на освобождаване от ДДС чрез IOSS, в Директивата за ДДС бе въведена специфична мярка за контрол. С нея се изисква държавите членки да изготвят месечен отчет за общата стойност на стоките под режим IOSS, внесени в тази държава членка през даден месец, като се посочва общата стойност на вноса за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС. Достъп до този отчет следва да се предостави на данъчния орган на съответната държава членка по идентификация (ДЧИ), който може да използва отчетите за съпоставка на посочените в тях суми със съдържанието на справка-декларацията за ДДС по IOSS като допълнителен инструмент за надзор. Деклараторите пред митницата нямат задължения във връзка с месечния отчет.

Чрез система „Наблюдение“ на ЕС се следят обемите и/или стойността на вноса и износа на конкретни стоки на и от единния пазар на Съюза. Системата ще бъде използвана за целите на изпълнението на задължението на държавите членки във връзка с месечния списък по IOSS.

Система „Наблюдение“ се управлява от ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“. Основните източници на данни за система „Наблюдение“ са митническите декларации за внос и износ, управлявани от националните системи за обработка на митнически декларации.

Как функционира тя?

Държавите членки редовно предават в система „Наблюдение“ съответните елементи от данни от митническата декларация за допускане за свободно обращение. Система „Наблюдение“ групира тази информация и я превръща в информация, която може да се използва за целите на отчетността и анализа.

В случай на IOSS държавите членки трябва да съхраняват и да предоставят на разположение на други държави членки общата стойност на стоките, освободени от ДДС чрез IOSS, които са били допуснати за свободно обращение във въпросната държава членка през даден месец. Стойностите трябва да се предоставят за всеки идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС. Това позволява на компетентните данъчни органи на държавите членки да правят насрещни проверки на данъчната основа за целите на ДДС, произтичаща от елементите от данни от митническата декларация, спрямо стойностите, декларираните в справка-декларациите за ДДС по IOSS.

3.2. СПЕЦИАЛЕН РЕЖИМ

3.2.1. Основно понятие и описание на процеса (поток от край до край)

Основно понятие

Обхватът на специалния режим е ограничен до вноса на стоки в пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чието изпращане или превоз завършва в държавата членка на вноса. Акцизните стоки са изключени от използването на специалния режим. За повече подробности относно обхвата вж. глава 4, раздел 4.3.3 от [Обяснителните бележки относно ДДС](#).

Целта на специалния режим е да се опрости събирането на ДДС при внос за пратки с ниска стойност, внасяни в ЕС, когато не се използва IOSS. Все пак използването на специалния режим е незадължително за лицето, което декларира стоките за сметка на получателя (т.е. вносителя).

Следва да се отбележи, че ДДС не се счита за вносно мито по смисъла на член 5, точка 20 от МКС. Митническите формалности, установени в МКС, се прилагат за вноса на пратки с ниска стойност. Отговорността за плащане на ДДС при внос обаче е определена в член 369щ от Директивата за ДДС и данъкът се изчислява и събира в съответствие с правилата, установени в член 369щб, параграфи 1 и 2. По силата на тези разпоредби лицето, за което са

предназначени стоките, е лицето — платец на ДДС при внос. Посочената разпоредба следва да бъде транспонирана в този смисъл в националното законодателство в областта на ДДС на държавите членки.

Описание на процеса

На схемата по-долу е представен преглед на процеса на специалния режим:

Специален режим

Специалният режим може да се използва само ако държавата членка на получаване на стоките е държавата членка на вноса, т.е. когато крайното местоназначение на стоките до вносителя е в държавата членка, в която стоките са допуснати за свободно обращение. Това е необходимо, тъй като ДДС става дължим в държавата членка на вноса и тази държава членка не може да събира ДДС, приложим в друга държава членка.

По същата логика компетентно за деклариране за допускане за свободно обращение на ПНС, когато е използван специалният режим, е митническото учреждение в ДЧ на крайно местоназначение (член 221, параграф 4 от АИ на МКС).

В съответствие с член 201 от Директивата за ДДС лице — платец на ДДС при внос, може да бъде всяко лице или лица, определени или признати като отговорен платец от държавата членка на вноса. На практика в общия случай получателят (т.е. вносителят) е лицето — платец на ДДС при внос.

ДДС става дължим само ако е бил действително събран от получателя (т.е. вносителя), за да се избегнат обременителни процедури за възстановяване на данъка, в случай че стоките не могат да бъдат доставени или бъдат отказани от получателя (т.е. вносителя). Регистрите трябва да се водят от лицето, което използва специалния режим (обикновено пощенски оператори, предприятия за куриерски услуги, митнически представители и подобни икономически оператори, при условие че те са представили стоките пред митницата). Регистрите трябва да дават възможност за установяване на общия размер на събрания през даден месец ДДС и да осигуряват доказателства за случаите, в които ДДС не е бил събран, тъй като стоките не са били доставени.

Следва да се отбележи, че за използването на специалния режим не се изисква специално митническо разрешение. Въпреки това държавите членки може да изискат лицето, което използва специалния режим, да изпълнява условията, приложими за предоставяне на разрешение за отсрочване на плащането в съответствие с член 110 от МКС.

Използването за целите на специалния режим на разрешения за отсрочване на плащането, предоставени за митнически цели, е възможно само ако условията за отсрочено плащането са същите, т.е. срокът за плащане е 16^{то} число на следващия месец, по отношение на общия размер на митата през даден месец, в съответствие с член 108, параграф 1, втора алинея от МКС.

В рамките на специалния режим държавите членки може да позволят системното използване на стандартната ставка на ДДС, за да улеснят процеса на деклариране за лицата, които използват специалния режим и действат като митнически представители за сметка на вносителите (т.е. получателите). В противен случай, поради големия брой пратки с ниска стойност, тези оператори биха могли да изпитат затруднения да прилагат правилно намалените ставки на ДДС.

Пример за използване на митническа декларация с набор от данни от колона Н7

Потребител в ДЧ А поръчва онлайн от продавач в трета³ държава книга, която се превозва чрез пощенски оператор до ЕС. Продавачът не е регистриран за IOSS и следователно ДДС при внос трябва да бъде платен при вноса. Собствената стойност на книгата е 60 EUR, така че за митническото оформяне на вноса на колетната пратка в ДЧ I може да се използва митническата декларация с набор от данни от колона Н7. Пощенският оператор в ДЧ А декларира стоките по специалния режим, като посочва потребителя в ЕС като вносител и въвежда кодове C07 и F49 в полето за код на допълнителния режим (ЕД 11 10 000 000).

Митницата допуска стоките за свободно обращение при отсрочване на плащането на ДДС¹⁴. Пощенският оператор изчислява ДДС, като използва стандартната ставка на ДДС в ДЧ А, и събира ДДС от потребителя, за да достави книгата. Пощенският оператор ще плати съответния размер на ДДС на митническите/данъчните органи до 16^{то} число на следващия месец.

3.2.2. Отговорност на участниците при специалния режим

3.2.2.1.Обща отговорност

По принцип митническата декларация трябва да бъде подавана чрез пряк или косвен представител.

По отношение на отговорността за плащане на ДДС участващите страни имат следните отговорности:

- ✓ потребителят (обикновено получателят (вносителят) на колетната пратка) е отговорен за плащането на ДДС; и
- ✓ лицето, което използва специалния режим (обикновено лицето, което представя стоките пред митницата за сметка на потребителя), е отговорно за събирането на ДДС от вносителя и плаща събрания ДДС на митническите/данъчните органи. Плащането на митническите/данъчните органи трябва да се извършва ежемесечно.

3.2.2.2.Занижаване на стойността

Ако митническите органи сметнат, че стойността на стоките, за които е използван специалният режим, е занижена и правилната собствена стойност надвишава 150 EUR, и ако това съмнение се потвърди, изчисленото мито върху правилната стойност ще стане дължимо и ще се прилагат съответните разпоредби на МКС. Съмнението за занижаване на стойността може да се потвърди на различни етапи от процеса.

В случай че стоките са декларирани за допускане за свободно обращение чрез митническа декларация с набор от данни от колона Н7 и занижаването на стойността се установи преди приемането на декларацията, декларацията ще бъде отхвърлена и деклараторът трябва да подаде нова митническа декларация за допускане за свободно обращение с набор от данни от колона Н1, или ако е приложимо, от колона Н6 или колона И1.

¹⁴Предвидено в член 369щб от Директивата за ДДС.

В случай че занижаването на стойността се установи по време на проверката на митническата декларация или по време на последващия контрол, се прилагат процедурите, описани в раздел 2.2.3.

3.2.3. Процес на месечно плащане

Лицето, което използва специалния режим (обикновено митническият представител, който действа за сметка на вносителя/получателя), е отговорно за събирането на ДДС от потребителя и за предаването на събраните суми на ДДС на митническите органи. Това плащане трябва да се извършва до 16^{то} число на месеца, следващ събирането на ДДС.

Съгласно член 369щб от Директивата за ДДС събраният по специалния режим ДДС трябва да се отчита по електронен път в месечна декларация. В декларацията се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния календарен месец. Следва да се отбележи, че тази декларация не представлява митническа декларация по смисъла на член 5, параграф 12 от МКС.

Държавите членки обаче могат да изискват лицето, което използва специалния режим, да спазва условията, приложими за предоставянето на разрешение за отсрочване на плащането в съответствие с член 110 от МКС. Тази възможност, а именно да не се събира ДДС в момента на вноса за всяка една пратка, вече е въведена в няколко ДЧ. Трябва да се проверява дали срокът е 16^{то} число на следващия месец, за да се използва същото разрешение.

Лицата, използващи специалния режим, водят регистри за всяко митническо оформяне, при което ДДС е събран по специалния режим, за период, определен от държавата членка на вноса. Тези регистър трябва да бъдат достатъчно подробни, за да се даде възможност на данъчните и/или митническите органи на държавата членка на вноса да проверят дали ДДС е деклариран и събран правилно. За повече подробности вж. глава 4, раздел 4.3.6 от [Обяснителните бележки относно ДДС](#).

Ако не е било възможно стоките да бъдат доставени през същия месец, когато са били допуснати за свободно обращение, това означава, че ДДС не е бил събран ефективно през този месец, както се изисква в член 369щб, параграф 1 от Директивата за ДДС. Такива суми на ДДС трябва да бъдат отчетени през следващия месец, след като доставката действително бъде извършена и лицето, което използва специалния режим, събере ДДС от вносителя.

Пример

На 31 август 2021 г. българският пощенски оператор, в качеството си на косвен митнически представител на потребителя, декларира стоки за свободно обращение в България. На 2 септември 2021 г. потребителят плаща на българския пощенски оператор сумата на ДДС, съответстваща на стандартната ставка на

ДДС. Българският пощенски оператор трябва да плати този ДДС до 16 октомври 2021 г. заедно с всички други суми на ДДС, събрани по специалния режим през септември 2021 г.

3.2.4. Връщане на стоки, възстановяване на ДДС

Митническите формалности, приложими за връщането на стоките, са описани в глава 4 — Формалности при износ и реекспорт за пратки с ниска стойност, и глава 5 — Анулиране на митническата декларация.

Ако не е било възможно стоките да бъдат доставени на получателя (т.е. вносителя), то ДДС няма да бъде дължим по специалния режим. В такива случаи митническата декларация за допускане за свободно обращение ще бъде анулирана, а стоките ще бъдат изпратени обратно на първоначалния изпращач. В месечната декларация за ДДС лицето, което използва специалния режим, трябва да направи препратка към анулираната митническа декларация за допускане за свободно обращение и износа (връщането) на стоките.

По отношение на митническите формалности, приложими за стоките, които са доставени успешно на получателя (т.е. вносителя), който след това решава да ги върне на продавача, вж. подробния процес в глава 5.1, последната алинея.

3.2.5. Отчитане в система „Наблюдение“

Данните от митническата декларация за допускане за свободно обращение, при която е използван специалният режим, ще бъдат препратени към система „Наблюдение“. Въпреки това няма да се изготвят месечни отчети за съответния внос.

3.3. СТАНДАРТЕН МЕХАНИЗЪМ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДДС

3.3.1. Основно понятие

Ако за събирането на ДДС при внос не е използвано опростяване (IOSS или специалният режим), се прилагат стандартните правила и ДДС при внос се събира в съответствие с приложимите митнически правила и в съответствие с членове 201, 274 и 275 от Директивата за ДДС.

3.3.2. Описание на процеса

Когато се използва стандартният механизъм за събиране на ДДС, стоките, за които се прилага митническо освобождаване в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от РМО, могат да бъдат декларирани за свободно обращение само в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките,

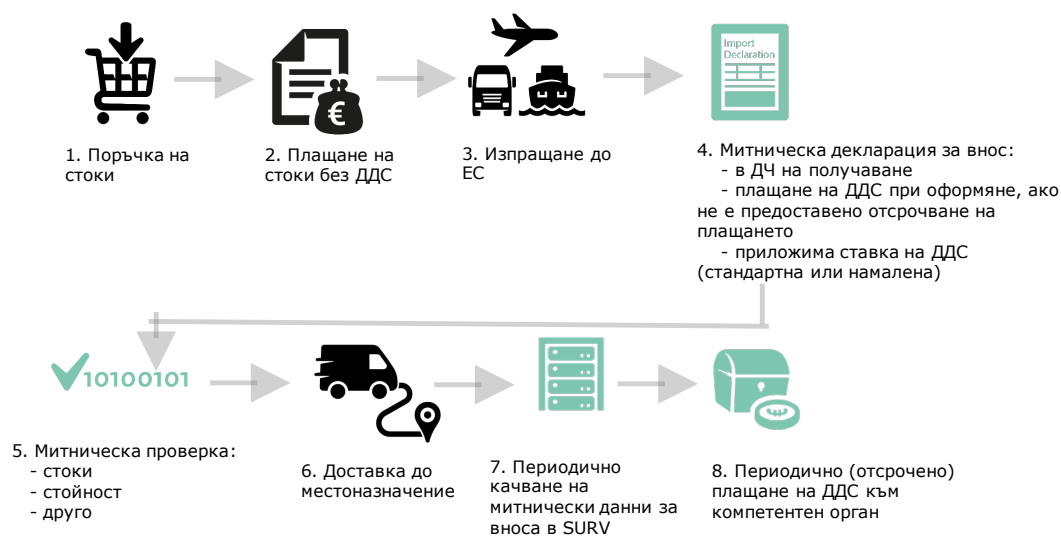
съгласно член 221, параграф 4 от АИ на МКС. Това означава, че държавата членка на вноса трябва да бъде същата като държавата членка на получаване (потребление). Това се налага, тъй като ДДС става дължим в държавата членка на вноса и тази държава членка не може да събира ДДС, като използва ставката на ДДС, приложима в друга държава членка. Лицето, което подава декларацията, има право да избере МД с набор от данни от колона Н7, колона ІІ или колона Н1 (тъй като набор от данни от колона Н6 е ограничен до пощенските оператори).

При вноса лицето — платец на ДДС при внос, може да бъде всяко лице или лица, определени или признати като отговорен платец от държавата членка на вноса, в съответствие с член 201 от Директивата за ДДС. На практика обикновено получателят (т.е. вносителят) и в случая на косвено представителство — деклараторът на митническата декларация носят солидарна отговорност за плащането на ДДС при внос.

Когато в срок до 1 октомври 2021 г. стоки в пощенски пратки са допуснати за свободно обращение чрез друго действие в съответствие с член 141, параграф 3 от ДА, деклараторът трябва да плати ДДС на митническото учреждение на вноса само ако митническата декларация е приета и стоките в тази пощенска пратка са допуснати за свободно обращение и доставени на получателя. В противен случай, ако стоките не могат да бъдат доставени на получателя, се счита, че митническата декларация за допускане за свободно обращение не е подадена и че стоките в тази пощенска пратка остават на временно складиране, докато не бъдат реекспортирани, унищожени или с тях не бъде разпоредено по друг начин в съответствие с член 198 от МКС.

По-долу е представен по-подробен общ преглед на етапите на стандартния процес.

Стандартен механизъм за събиране на ДДС

4. ФОРМАЛНОСТИ ПРИ ИЗНОС И РЕЕКСПОРТ НА ПРАТКИ С НИСКА СТОЙНОСТ

4.1. Общ преглед

Видове пратки	Стойност на стоките	Митнически формалности, приложими за		Формалности, приложими за възстановяването на ДДС	
		износ на съюзни стоки	връщане на внесени стоки		
Пощенски и експресни пратки	≤ 150 EUR (по IOSS и извън IOSS)	Деклариране чрез друго действие в съответствие с член 141, параграф 4а от ДА за МКС: определени данни трябва да бъдат приети от митническите органи и да им бъдат предоставени на разположение.	Деклариране чрез друго действие: определени данни трябва да бъдат приети от митническите органи и да им бъдат предоставени на разположение ¹⁵ (в съответствие с член 141, параграф 4а и, ако е приложимо, с член 142, буква б) от ДА за МКС).	Анулиране на МД за внос и погасяване на задължението във връзка с ДДС	
	> 150 EUR ≤ 1000 EUR	Деклариране чрез друго действие в съответствие с член 141, параграф 4а от ДА за МКС: определени данни трябва да бъдат приети от митническите органи и да им бъдат предоставени на разположение.	Електронна декларация за износ (в съответствие с член 142, буква б) от ДА за МКС декларирането чрез друго действие не е на разположение).	По IOSS Възстановяване на ДДС директно от продавача	Извън IOSS Възстановяване и опрощаване на ДДС от митническите или данъчните органи
				Анулиране на МД за внос и погасяване на задължението за целите на ДДС	

4.2. ПОЩЕНСКИ ПРАТКИ

4.2.1. Обхват на декларирането за износ чрез друго действие

а) Правно основание

Съгласно член 140, параграф 1, буква г), член 141, параграф 4 и член 142 от ДА за МКС стоки в пощенска или експресна пратка, чиято стойност не надвишава 1000 EUR и които не подлежат на облагане с износни мита, се считат за декларирани за износ чрез извеждането им от митническата територия на Съюза, при условие че:

- те не са предмет на заявление за възстановяване на мита или други събрани вземания, освен ако заявлението е свързано с анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение на стоки, подлежащи на

¹⁵ Извънредна временна ситуация (до 1 октомври 2021 г.) за връщане на недоставени пощенски пратки, декларирани за допускане за свободно обращение в съответствие с член 141, параграф 3 от ДА за МКС. В съответствие с член 220, параграф 2 от АИ на МКС се счита, че тази МД не е била подадена.

освобождаване от вносни мита в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1186/2009;

- те не са предмет на забрани и ограничения; и
- те не подлежат на никакви други специални формалности, предвидени в законодателството на Съюза, които митническите органи са длъжни да прилагат (например акцизни стоки, обхванати от Директива 2020/262/ЕС, или несъюзни стоки, които са били под режим митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос, в свободна зона или на временно складиране, или са реекспортирани).

Първото условие обхваща случаите, в които е поискано възстановяване на ДДС (например връщане на стоки) въз основа на анулирането на декларацията за допускане за свободно обращение, поискано от декларатора на тази декларация в съответствие с член 148, параграф 3 от ДА за МКС. Тези стоки все пак могат да бъдат декларирани за износ чрез извеждането им от митническата територия на ЕС, при условие че тяхната стойност не надвишава 150 EUR. Пощенският оператор ще върне стоките, като използва баркод S10 съгласно съответните правила на ВПС. Ако за връщането бъде издаден нов баркод S10, то към него в пощенската система трябва да бъде направена препратка към баркод S10, издаден на колетната практика, която не е била доставена. Данните, доказващи, че са били върнати същите стоки като стоките, допуснати за свободно обращение, трябва да бъдат предоставени на разположение на ИТ системата на пощенския оператор в случай на ревизия, както и на митническите органи при поискване.

Над този праг на стойността обаче член 142, буква б) от ДА за МКС предполага, че стоки в пощенски пратки, по отношение на които е подадено заявление за възстановяване на мита или други събрани вземания, не могат да бъдат декларирани за износ чрез извеждането им от митническата територия на ЕС. В резултат на това е необходима електронна декларация за износ.

б) Определяне на праговете на стойността

Стойността на пощенските пратки е посочена във формуляр CN22/CN23. Това съответства на статистическата стойност, която трябва да бъде посочена в ЕД 99 06 000 000 от декларацията за износ.

4.2.2. Процес на износ на пощенски пратки

а) Определяне на митническото учреждение на износ и митническото учреждение на напускане

Разпоредбите на член 329, параграф 7 от АИ на МКС могат да се прилагат също така в случаите, когато пощенският оператор превозва стоки извън митническата територия на Съюза под покритието на единен договор за превоз. В тази ситуация и при поискване от декларатора митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се поемат съгласно единен договор за превоз на стоките.

В изключителни случаи може да се приложи член 221, втора алинея от АИ на МКС.

Транспортният документ в пощенския поток е формуляр CN37 (превоз по земя)/CN38 (превоз по въздух)/CN41 (превоз по въздух на пратки, предвидени за превоз по земя), който се обменя между пощенския оператор и превозвача. Във формуляра са описани всички касети, включени в пратката. Впоследствие с помощта на известието за изпращане (PREDES) е възможно да се установи връзка на равнището на позицията.

б) Митнически формалности, които се считат за изпълнени посредством действието, посочено в член 141, параграф 4 от ДА за МКС

Напускането на стоките в пощенски пратки се счита за действието, с което се декларира износът, и в съответствие с член 218 от АИ на МКС то включва следните формалности:

- а) представяне на стоките пред митницата в съответствие с член 267 от МКС;
- б) приемане на митническата декларация от митническите органи в съответствие с член 172 от МКС;
- в) вдигане на стоките от митническите органи в съответствие с член 194 от МКС.

в) Освобождаване от задължението за подаване на предварителна декларация за заминаване поради причини, свързани с безопасността и сигурността

Съгласно член 245, параграф 1, буква г) от ДА за МКС за стоки, които се придвижват съгласно правилата на Конвенцията за ВПС, не се изисква предварителна декларация за заминаване.

г) Обмен на електронни съобщения между пощенските оператори

Считано от 2021 г. съгласно Конвенцията за ВПС ще се изисква всички стоки, превозвани в рамките на пощенския поток, да бъдат декларирани посредством електронни съобщения ITMATT, доколкото артикулят се счита за стока, и когато са

необходимите митнически декларации. Тези задължения ще бъдат установени за всички видове пощенски пратки.

4.2.3. Реекспортиране на пощенски пратки

В съответствие с член 270 от МКС реекспортът се прилага за несъюзни стоки, които са били поставени под режим митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос или са били в свободна зона или на временно складиране. В случай на връщане, тъй като повечето от ПНС са допуснати за свободно обращение, те имат статус на съюзни стоки и следователно не могат да бъдат реекспортирани. Единственото изключение се прилага за пощенски стоки с ниска стойност, обхванати от член 220 от АИ на МКС, по време на преходния период за пощенски пратки най-късно до края на периода на въвеждане на пусков етап 1 на СКВ2, т.е. до 1 октомври 2021 г.

4.3. ЕКСПРЕСНИ ПРАТКИ

4.3.1. Обхват на декларирането на износ чрез друго действие

а) Правно основание

Стоки в експресна пратка, чиято стойност не надвишава 1000EUR и които не подлежат на облагане с вносно мито, могат да бъдат декларирани за износ с деклариране чрез друго действие (член 140, параграф 1, буква г) и член 141, параграф 4а от ДА за МКС). Износът чрез друго действие за стоки в експресни пратки може да се използва независимо от вида транспорт.

За такива стоки се счита, че са декларирани за износ чрез представянето им на митническото учреждение на напускане в съответствие с член 267 от МКС, при условие че данните в транспортния документ и/или фактурата са предоставени на разположение на митническите органи и те са ги приели (член 141, параграф 4а от ДА за МКС). За целите на това представяне, ако митническите органи са приели данните, предприятието за куриерски услуги може да ги предостави на разположение на митницата в своите регистри, вместо да ги подава чрез уведомление.

Декларирането на стоките в експресна пратка чрез друго действие може да се използва при същите условия, които се прилагат за стоките в пощенски пратки, както е предвидено в член 142 от ДА за МКС:

- стоките не са предмет на заявление за възстановяване на мита или други събрани вземания, освен ако заявлението е свързано с анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение на стоки,

подлежащи на освобождаване от вносни мита в съответствие с член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1186/2009;

- те не са предмет на забрани и ограничения;
- те не подлежат на други специални формалности, предвидени в законодателството на Съюза, които митническите органи са длъжни да прилагат (например акцизни стоки, обхванати от Директива 2020/262/ЕС, или несъюзни стоки, които са били под режим митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос, в свободна зона или на временно складиране, или са реекспортирани).

Въз основа на единния договор за превоз митническите органи имат възможността да проследят дали пратката е напуснала територията на ЕС окончателно. При необходимост това може да бъде проверено при контрол, основан на одит.

В съответствие с първото условие стоките във върнати експресни пратки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, могат да бъдат декларирани за износ чрез друго действие (представяне пред митницата). Всички други експресни пратки (на стойност над 150 EUR), които са предмет на искане за възстановяване на мита, трябва да бъдат декларирани за износ посредством електронна МД.

Когато получател откаже да приеме пратката, предприятията за куриерски услуги ще върнат пратката на изпращача с нов номер на HAWB, в който има препратка към стария номер на HAWB. С този процес на митническите органи се осигурява възможност да извършат необходимите проверки на това дали тези пратки са напуснали физически митническата територия на ЕС, за да могат след поискване от страна на декларатора на митническата декларация за внос да анулират тази декларация в съответствие с член 148, параграф 3 от ДА за МКС и ако е приложимо, да възстановят ДДС. Този контрол, основан на одит, може да се извършва в системата на предприятията за куриерски услуги за локализиране и проследяване.

4.3.2. Описание на процеса (член 141, параграф 4а от ДА за МКС)

а) Определяне на компетентното митническо учреждение на износ и митническо учреждение на напускане

Общите правила за определяне на учреждението на напускане се прилагат и в този случай. В съответствие с член 329, параграф 7 от АИ на МКС и поради факта, че по принцип в митническото учреждение на пункта на напускане не трябва да бъдат извършвани формалности, представянето би могло да се извърши пред митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се поемат под единен договор за превоз, при условие че стоките трябва да напуснат митническата територия на Съюза с въздушен транспорт. Това митническо учреждение е митническото учреждение на напускане, като то може да бъде разположено във вътрешността на ЕС.

Ако стоките в експресна пратка напускат митническата територия на ЕС по шосе, не е възможно да се използва единният договор за превоз. В този случай съществуват две възможности:

1. стоките могат да бъдат декларирани в съответствие с член 141, параграф 4а от ДА за МКС чрез представянето им пред митническото учреждение на напускане. Данните от това конкретно представяне на уведомление за напускане за експресни пратки обаче не са определени на равнището на ЕС и поради това може да бъде обременяващо за предприятията за куриерски услуги да се съобразяват с изискванията за данните/системите/практиките на всички различни митнически учреждения на границата на Съюза, особено на онези от тях, които са (или ще бъдат) високо автоматизирани въз основа на MRN;

2. стоките могат да бъдат декларирани за износ чрез друго действие (действие на представяне; член 141, параграф 4а от ДА за МКС) пред вътрешно митническо учреждение и то може да потвърди напускането на стоките, ако те при възможност са поставени веднага под режим транзит, за предпочитане чрез NCTS. В такъв случай отправното учреждение на транзит ще се счита за учреждението на напускане за режим износ в съответствие с член 329, параграф 5 или 6 от АИ на МКС и при пристигането на ГКПП стоките ще бъдат обхванати от декларация за транзит, като по този начин тяхното напускане на митническата територия на Съюза ще се улесни. В този случай е налице освобождаване от задължението за подаване на предварителна декларация за заминаване в съответствие с член 245, параграф 1, буква ж) от ДА за МКС.

N.B. Подходите, описани в член 329, параграфи 5, 6 и 7 от АИ на МКС, с които се гарантира потвърждението на напускането на стоките във вътрешно митническо учреждение, може да се прилагат независимо от стойността на стоките, но за стоки на стойност, надвишаваща 1000 EUR, трябва да се подаде официална декларация за износ като предварителна декларация за заминаване, съдържаща необходимите данни за анализ на риска за целите на сигурността и безопасността.

Митническото учреждение, компетентно за поставяне на стоките под режим износ, се определя в съответствие с член 221, параграф 2, първа и втора алинея от АИ на МКС и може да бъде едно от следните учреждения:

- 1) митническото учреждение, компетентно за мястото, където е установен износителят;
- 2) митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се опаковат или натоварват за износ;
- 3) различно митническо учреждение в съответната ДЧ, което по административни причини е отговорно за износа;
- 4) митническото учреждение, компетентно за мястото на напускане.

- б) Митнически формалности, които се считат за изпълнени посредством действието, посочено в член 141, параграф 4а от ДА за МКС

Представянето се счита за митническо деклариране и включва следните формалности в съответствие с член 218 от АИ на МКС:

- а) представяне на стоките пред митницата в съответствие с член 267 от МКС;
- б) приемане на митническата декларация от митническите органи в съответствие с член 172 от МКС;
- в) вдигане на стоките от митническите органи в съответствие с член 194 от МКС.

- в) Освобождаване от задължението за подаване на предварителна декларация за заминаване поради причини, свързани с безопасността и сигурността

Стоки в експресна пратка, чиято стойност не надвишава 1000EUR и които не подлежат на облагане с вносно мито, при условие че са декларирани за износ чрез друго действие, се ползват от освобождаване от задължението за подаване на предварителна декларация за заминаване, както е предвидено в член 245, параграф 1, буква ж) от ДА за МКС.

- г) Кои данни трябва да бъдат предоставяни на разположение?

Съгласно член 141, параграф 4а от ДА за МКС данните в транспортния документ и/или фактурата се предоставят на разположение на митническите органи и те ги приемат.

В рамката на МКС няма определен общ набор от данни за представянето на стоките в случай на износ на стоки в експресни пратки чрез друго действие. Изискванията за данните се определят от националните митнически органи. Тези изисквания може да включват предимно данни, които се съдържат в транспортния документ (HAWB: изпращач (износител), име и адрес; получател (вносител), име и адрес; описание на стоките, стойност, брой опаковки и тегло. В случай на връщане на пратки се включва препратка към декларацията за внос и/или на номера на HAWB при внос.

- д) Кога данните се предоставят на разположение на митницата?

За да се позволи извършването на митнически надзор, стоките се представят (т.е. данните се предоставят на разположение на митницата), преди да напуснат митническата територия на ЕС.

е) Специални случаи

→ *непряк износ*:

в случай на непряк износ с въздушен транспорт в друга държава членка митническите органи във физическия пункт на напускане на ЕС могат да поискат от предприятието за куриерски услуги да представи копие от единния договор за превоз в съответствие с член 333, параграф 6, буква б) от АИ на МКС.

5. АНУЛИРАНЕ НА МИТНИЧЕСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ

5.1. Контекст

Връщането на стоките е обичаен елемент от електронната търговия. Стоките могат да бъдат върнати, без да бъдат доставени, понеже получателят не е открит или просто е отказал да поеме стоките. Освен случаите, когато ДДС е уреден чрез IOSS към момента на покупката, броят на тези откази от страна на получателите може да нарасне след влизането в сила на новите правила за ДДС при електронната търговия, когато потребителите се сблъскат със задължение за допълнително плащане (на ДДС и евентуални такси за обслужване) при доставката на стоките.

До края на периода на въвеждане на пусков етап 1 на системата СКВ2 в случай на стоки в пощенски пратки, които са били деклариран за допускане за свободно обращение чрез друго действие в съответствие с член 141, параграф 3 от ДА за МКС (т.е. извън IOSS или специалния режим за ДДС), не е необходимо митническата декларация за допускане за свободно обращение да бъде официално анулирана (прилага се член 220, параграф 2 АИ на МКС, както е обяснено в раздел 5.3 по-долу).

Въпреки това се очаква голяма част от отказите да не попада в тази категория и да се изисква официално анулиране на електронната митническа декларация в съответствие с член 148, параграф 3 от ДА за МКС. Следователно, за да се смекчи въздействието върху митническите администрации и икономическите оператори, които подават митническата декларация за сметка на потребителите, за анулирането се изисква разумен опростен процес, чрез който на митническите администрации не се налага невъзможен за управление обем на работа, а ежедневните дейности на предприятията не се нарушават значително.

Анулирането на митническата декларация за допускане за свободно обращение ще бъде от значение по-конкретно в контекста на специалния режим и стандартния механизъм за събиране на ДДС. При специалния режим пощенските оператори, предприятията за куриерски услуги и митническите представители (т.е. лицата, които използват този режим, при условие че са представили стоките пред митницата) отговарят за плащането на митническите и данъчните органи само на ДДС при внос, който действително са събрали от получателя (т.е. вносителя).

Стоките, чиято доставка не е извършена или които са отказани от получателя (т.е. вносителя), ще трябва да бъдат върнати под нов договор за превоз (нов S10 баркод за пощенски пратки и нов номер на HAWB за експресни пратки), включващ препратка към транспортния документ, използван за вноса (баркод S10 за пощенски пратки и HAWB за експресни пратки), а за да се погаси задължението за плащане на ДДС, митническата декларация за допускане за свободно обращение трябва да бъде анулирана.

Ако получателят (т.е. вносителят) приеме доставката на първоначалната пратка и впоследствие реши да я върне, процесът ще зависи от това как потребителят решава да организира връщането и от режима, приложим в съответната ДЧ по отношение на искането за възстановяване на ДДС. Искането за възстановяване на ДДС се основава на анулирането на МД за допускане за свободно обращение в съответствие с член 148, параграф 3 от ДА за МКС.

5.1. Правни разпоредби

Анулирането на митническата декларация е правно действие, извършвано от компетентните митнически органи вследствие на обосновано заявление от страна на декларатора и въз основа на митническо решение, взето на основание на член 22 от МКС.

Митническа декларация, която е била приета, може да бъде анулирана само в случаите, предвидени в член 174 от МКС..

Съществуват два вида случаи, в които митническата декларация, която е била приета, може да бъде анулирана:

- когато митническите органи са убедени, че стоките незабавно ще бъдат поставени под друг митнически режим, или
- когато митническите органи са убедени, че поради особени обстоятелства поставянето на стоките под този режим вече не е оправдано.

Във всеки един от тези случаи, ако митническите органи са информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките, анулирането на митническата декларация се извършва след тази проверка.

В някои случаи заявлението за анулиране на митническата декларация може да бъде подадено след вдигането на стоките. Такъв би могъл да бъде случаят например за стоки, предмет на електронна търговия, въз основа на член 148, параграф 3 от ДА за МКС. В този случай заявлението за анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение се подава в срок от 90 дни от датата на приемането ѝ.

5.2. Процеси и формалности

Процесът на анулиране на митническата декларация зависи от вида митническа декларация.

а) Деклариране чрез друго действие

Ако стоките в пощенска пратка са декларирани за допускане за свободно обращение чрез друго действие, се прилага член 220, параграф 2 от АИ на МКС и не е необходимо да се подава официално заявление за анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение. В този случай се счита, че митническата декларация не е била подадена и че стоките продължават да са на временно складиране, докато не бъдат унищожени, реекспортирани или с тях не бъде разпоредено по друг начин в съответствие с член 198 от МКС.

б) Митническа декларация

В случай на официална електронна митническата декларация за допускане за свободно обращение, ако доставката не бъде извършена, трябва да се подаде официално искане за анулиране до компетентния митнически орган. Анулирането е задължително, за да се погаси задължението за плащане на ДДС при внос. В този случай стоките ще бъдат върнати въз основа на нов договор за превоз, включващ препратка към баркод S10 (за пощенски пратки) и HAWB (за експресни пратки), използвани при вноса на стоките. Номерът на новия транспортен документ трябва да бъде посочен в обосновано заявление, подадено до митницата, за да се предоставят доказателства за износа на стоките.

Тъй като стоките с ниска стойност в пощенски и експресни пратки могат да бъдат върнати под покритието на декларация за износ чрез друго действие, т.е. без подаване на официална стандартна декларация за износ, митническите органи могат да поискат допълнителни доказателства от операторите, които да свидетелстват, че стоките са напуснали митническата територия на ЕС. В светлината на тези доказателства митническите органи вземат решение за анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение.

След анулирането на тази декларация и в зависимост от националните правила за прилагане ДДС може да бъде третиран по следния начин:

- в случай на IOSS потребителят може да поиска възстановяване от доставчика/електронния интерфейс; или
- данъкът няма да бъде дължим от лицето, което използва специалния режим, ако стоките не могат да бъдат доставени на получателя; или
- данъкът може да бъде възстановен на декларатора по стандартния механизъм за събиране на ДДС; или

→ независимо от използвания при вноса механизъм за събиране на ДДС, ако стоките са изпратени обратно на вносителя след тяхното получаване и митническата декларация за допускане за свободно обращение е анулирана в съответствие с член 148, параграф 3 от ДА за МКС.

5.3. Лице, което иска анулирането (включително ролята на представителите)

В съответствие с член 174 от МКС само деклараторът може да поиска анулиране на митническата декларация.

В контекста на вноса на ПНС обикновено може да възникнат следните ситуации по отношение декларатора:

- а) декларацията се подава от получателя (т.е. вносителя) в ЕС (от негово име и за негова сметка);
- б) декларацията се подава от пряк представител (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги или митнически представител) от името и за сметка на получателя (т.е. вносителя) в ЕС;
- в) декларацията се подава от косвен представител (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги или митнически представител) от негово име, но за сметка на получателя (т.е. вносителя) в ЕС;
- г) в случай че пощенският оператор/предприятието за куриерски услуги/митническият представител не заяви, че действа като представител, се счита, че те действат от свое име и за своя сметка, като поемат всички отговорности в качеството на декларатор, включително отговорността да станат длъжник на ДДС.

В ситуацията по букви а) и б) деклараторът обикновено е частно лице, т.е. потребителят в ЕС. В случая по буква в) косвеният представител става декларатор.

В случаите, когато стоките не могат да бъдат доставени или са отказани от получателя (т.е. потребителя в ЕС), митническата декларация за допускане за свободно обращение трябва да бъде анулирана, за да се погаси задължението за плащане на ДДС. Деклараторът трябва да подаде заявление след връщането на стоките по нов договор за превоз, в който се съдържа препратка към договора за превоз, използван при вноса на стоките, и към декларацията за внос в регистъра на оператора (към адреса на първоначалния изпращач).

Съответно лицата, които искат анулирането на митническата декларация за допускане за свободно обращение в описаните в букви а)—г) ситуации, ще бъдат следните:

- а) ако доставката на стоките не бъде извършена и превозвачът очаква потребителят да подаде митническа декларация за допускане за свободно обращение, а посоченото лице откаже да поеме стоките, тогава не е

подадена митническа декларация за допускане за свободно обращение, стоките остават на временно складиране в помещенията на превозвача и се реекспортират като несъюзни стоки. В този (по-скоро теоретичен) случай няма митническа декларация, която да бъде анулирана;

- б) ако стоките са отказани или не са доставени на получателя и митническата декларация за допускане за свободно обращение е била подадена от пощенския оператор, от предприятието за куриерски услуги и др., като пряк представител; вероятно получателят (т.е. потребителят в ЕС) няма да иска да участва в искането на анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение. Следователно, ако условията за упълномощаване позволяват прилагането на представителство за целия жизнен цикъл на митническата декларация (от изготвянето и подаването до получаването на решението за анулиране), представителят (който е пряк или косвен) може, за сметка на декларатора (т.е. вносителя), да поиска анулирането на митническата декларация за внос;
- в) в този случай косвеният представител става декларатор и следователно може да поиска анулирането на митническата декларация за допускане за свободно обращение от свое име, ако стоките не са доставени или са били отказани от получателя;
- г) в случай че пощенският оператор/предприятието за куриерски услуги/митническият представител не заявят, че действат като представител, съответно се счита, че те действат от свое име и за своя сметка и като декларатор може да поискат анулирането на митническата декларация за допускане за свободно обращение от свое име.

5.4. Изисквания за данните в обоснованото заявление за анулиране

В заявлението за анулиране на митническата декларация за допускане за свободно обращение трябва се предоставят доказателства, че изискваните действия са оправдани (обосновано заявление).

От друга страна, поради очакваните много високи обеми работа, е необходимо да се въведе механизъм, с който бюрокрацията се запазва на разумно и управляемо равнище и от двете страни (митници и предприятия).

В МКС не са предвидени правомощия за определяне на процедурните правила за анулиране на митническата декларация чрез регламент за изпълнение. Въпреки това групата по проекта „Митници 2020“ относно митническите формалности при внос и износ, отнасящи се за пратки с ниска стойност, е установила някои най-добри

практики, с които може да се улесни масовото анулиране на митнически декларации за допускане за свободно обращение на ПНС. Трябва да се отбележи обаче, че прилагането на формалностите и процедурите, свързани с анулирането, са определят на национално равнище.

Това предполага обединяване на няколко заявления, които да бъдат подадени заедно в електронен формат, съдържащ следните данни:

- MRN на митническата декларация за допускане за свободно обращение,
- причини за заявлението (например стоките не са доставени заради неизвестен адрес или са отказани от получателя),
- доказателство за напускането на стоките.

Решението, взето от митническите органи, трябва да включва препратка към всяко подадено заявление, но може да бъде под формата на едно решение.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

МИТНИЧЕСКИ ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ НА ПРАТКИ С НИСКА СТОЙНОСТ, СЧИТАНО ОТ 1 ЈУЛИ 2021 Г.

Декларация	Набор от данни в приложение Б	Декларатор	Правно основание	Сделки	Механизъм за събиране на ДДС	Преходни разпоредби	Обхват
Митническа декларация за допускане за свободно обращение на определени пратки с ниска стойност	Н7	Всяко лице, освен по специалния режим за начисляване на ДДС	Член 143а от ДА за МКС	C2C, B2C и B2B	IOSS ¹⁶ Специален режим ¹⁷ Стандартен механизъм за събиране на ДДС	До 31 декември 2022 г. Набори от данни за ОД и МД с пълен набор от данни, предвидени в приложение 9 към ПДА	- Стоки, подлежащи на митническо освобождаване съгласно член 23, параграф 1 или член 25, параграф 1 от РМО - Стоки, които не са обект на забрани и ограничения - Код на митнически режим „40 00“.
Опростена декларация за внос (ОД)	П1	Всяко лице/титуляр на разрешение за ОД	Член 166 от МКС	C2C, B2C и B2B	IOSS ¹⁷ Специален режим ¹⁷ Стандартен механизъм за събиране на ДДС	До 31 декември 2022 г. — наборът от данни, предвиден в приложение 9, допълнение А, таблица 7 от ПДА	Всички стоки
МД за допускане за свободно обращение — пълен набор от данни	Н1	Всяко лице	Член 162 от МКС	C2C, B2C и B2B	IOSS ¹⁷ Специален режим ¹⁷ Стандартен механизъм за събиране на ДДС	До 31 декември 2022 г. — наборът от данни, предвиден в приложение 9, допълнение С1, колона Н от ПДА	Всички стоки
Митническа декларация в	Н6	Пощенски оператори	Член 144 от	C2C, B2C и B2B	IOSS ¹⁷ Специален	Чрез друго действие до	- Стоки на стойност, ненадвишаваща

¹⁶ Приложим само за сделки B2C

пощенския трафик за допускане за свободно обращение			ДА за МКС		режим ¹⁷ Стандартен механизъм за събиране на ДДС	31 декември 2022 г. за стоки на стойност между 150,01 EUR и 1000 EUR	1000 EUR - Стоки, които не са обект на забрани и ограничения - Не се използват митнически режими 42/63.
---	--	--	-----------	--	--	--	---

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ГРУПИРАНЕ НА ПНС, ВНАСЯНИ В ЕС

Случай на употреба 1

Множество поръчки за различни потребители.

Всички поръчки отговарят на условията за IOSS

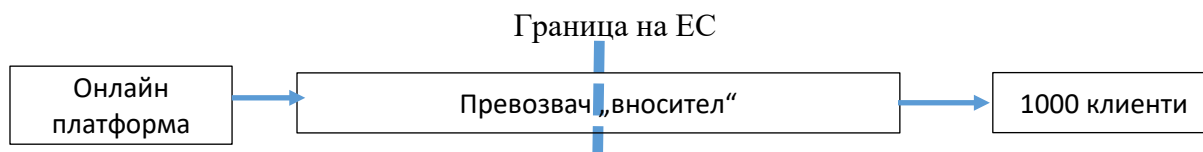
Отправни точки:

- Доставчик/електронен интерфейс, регистриран по IOSS, продава продукти на хиляда различни потребители в рамките на ЕС. Средната стойност на поръчката за продажба е 25 EUR.
- Той идентифицира всяка поръчка за продажба по уникален начин с идентификатор на сделката (например с идентификатор, съвместим с ISO 15459-6).
- Той взема, опакова и изпраща всяка от поръчките за продажба в отделни транспортни единици.

Той идентифицира всяка транспортна единица по уникален начин с референтен номер (например като използва идентификатор, съвместим с ISO 15459-1). Общият брой на транспортните единици, свързани с хилядата поръчки за продажба, е 1000.

- При изпращането на всяка поръчка за продажба и свързаните с нея транспортни единици доставчикът/електронният интерфейс съобщава всички съответни данни за отделната продажба на превозвача, който превозва поръчките за продажба до ЕС. Това включва също така самата поръчка за продажба и свързаните с нея (множество) идентификатори на транспортните единици, както и приложимия идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС.
- Превозвачът, който превежда тези 1000 отделни транспортни единици през границата на ЕС, групира транспортните единици в един контейнер за интермодален транспорт.
- Общата стойност на продажбите в контейнера е 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- Превозвачът ще изпълни свързаната с този внос процедура по митническо деклариране в ЕС.
- Превозвачът ще раздели съдържанието на контейнера при въвеждането в ЕС с намерението да превози отделните ПНС до предвидените потребители/държави на получаване.

Илюстрация

Процес на деклариране:

1. Превозвачът ще декларира отделните поръчки за продажба (и свързаните с тях транспортни единици) в отделни митнически декларации пред митническите органи в държавата членка, в която стоките се въвеждат в ЕС, като използва набора от данни от колона Н7. Това ще включва валидния идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС на доставчика/електронния интерфейс, както и идентификаторите на поръчките за продажба и транспортните единици. Идентификаторът на поръчката за продажба следва да бъде включен в ЕД 12 08 000 000; идентификаторът на транспортната единица следва да бъде включен в ЕД 12 05 000 000;

идентификаторът по IOSS следва да бъде включен в ЕД 13 16 000 000.

2. Митническите органи на ДЧ ще проверят всяка отделна декларация (за поръчка за продажба).
3. Митническият орган на ДЧ може да реши да инспектира някои от поръчките за продажба/транспортните единици.
4. Всички други поръчки за продажба ще бъдат допуснати за свободно обращение и доставка.

Случай на употреба 2

Множество поръчки за различни потребители.

Групирани поръчки от различни доставчици/електронни интерфейси.

Стойността на всяка поръчка е под прага от 150 EUR.

За някои поръчки се прилага IOSS; за други поръчки — не.

Отправни точки:

- Участват двама различни доставчици/два различни електронни интерфейса.
- Доставчик 1 използва режим IOSS; доставчик 2 не го използва.
- Доставчик 1 продава на 600 потребители, доставчик 2 — на 400 потребители в рамките на ЕС.
- Средната стойност на поръчката за продажба е 25 EUR.
- Двамата доставчици идентифицират всяка поръчка за продажба по уникален начин (например с идентификатор, съвместим с ISO 15459-6).
- Те вземат, опаковат и изпращат всяка от поръчките за продажба в отделни транспортни единици.

Те идентифицират всяка единица по уникален начин (например с помощта на идентификатор, съвместим с ISO 15459-1).

- При изпращането на всяка поръчка за продажба и свързаните с нея транспортни единици доставчиците съобщават всички съответни данни за отделната продажба на превозвача, който превозва поръчките за продажба до ЕС. Това включва също така идентификатора на поръчката за продажба и идентификаторите на свързаните с нея (множество) транспортни единици, както и идентификационния номер по IOSS за целите на ДДС (когато е приложимо).
- Общият брой на транспортните единици, свързани с хилядата поръчки за продажба, е 1000.
- И двете платформи използват за основен превоз към Европа един и същ превозвач.
- Превозвачът, който превежда тези 1 000 отделни транспортни единици през границата на ЕС, ги групира в един контейнер за интермодален транспорт.
- Общата стойност на продажбите в контейнера е 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).

- Превозвачът ще изпълни свързаната с този внос процедура по митническо деклариране в ЕС.
- Превозвачът ще раздели съдържанието на контейнера при въвеждането в ЕС с намерението да превози отделните ПНС до предвидените потребители/държави на получаване.

Илюстрация

Процес на деклариране:

Процедурата по деклариране, която превозвачът трябва да следва, е различна при двамата доставчици/двата електронни интерфейса.

1. **Доставчик 1** (следва процедурата за IOSS, както в случая на употреба, посочен по-горе)
 - а) Превозвачът ще декларира отделните 600 поръчки за продажба (и свързаните с тях транспортни единици) в отделни митнически декларации пред митническите органи в държавата членка, в която стоките се въвеждат в ЕС.
 - б) Това ще включва валидния идентификационен номер по IOSS за целите на ДДС на доставчик 1, както и идентификаторите на поръчката за продажба и транспортните единици. Идентификаторът на поръчката за продажба следва да бъде включен в ЕД 12 08 000 000; идентификаторът на транспортната единица следва да бъде включен в ЕД 12 05 000 000; идентификаторът по IOSS следва да бъде включен в ЕД 13 16 000 000. Всяка декларация ще отговаря и на всички останали изисквания за МД с набор от данни от колона Н7.
 - в) Митническите органи на ДЧ ще проверят всяка отделна декларация (за поръчка за продажба).
 - г) Митническият орган на ДЧ може да реши да инспектира някои от поръчките за продажба/транспортните единици.
2. **Доставчик 2 (извън IOSS)** — може да се използва процедурата при специалния режим
 - а) Превозвачът ще декларира отделните поръчки за продажба (и свързаните с тях транспортни единици) в отделни митнически декларации пред митническите органи, като използва набора от данни от колона Н7.
 - б) Това ще включва идентификатора на поръчката за продажба (ако е наличен) и идентификаторите на транспортните единици.

Идентификаторът на поръчката за продажба следва да бъде включен в

ЕД 12 08 000 000;

идентификаторът на транспортната единица следва да бъде включен в ЕД 12 05 000 000.

- в) Митническите органи на ДЧ ще проверят всяка отделна декларация (за поръчка за продажба).
- г) Митническият орган на ДЧ може да реши да извърши проверка на някои от поръчките за продажба/транспортните единици.
- д) При ПНС, които трябва да бъдат доставени в ДЧ на въвеждане, митническото оформяне може да се извърши пред митническите органи на ДЧ на въвеждане.

При ПНС, които трябва да бъдат доставени в друга ДЧ, режим транзит е задължителен, тъй като окончателното митническо оформяне на тези ПНС може да бъде извършено само в държавата на получаване.

- е) ПНС ще бъдат превозени до държавата на получаване под режим външен транзит.
- ж) ПНС ще бъдат оформени в държавата на получаване в съответствие с приложимата процедура в тази държава.
- з) ДДС ще бъде платен в държавата на получаване.

3. Всички поръчки за продажба и транспортни единици, които митническите органи са посочили, че искат да проверят, ще бъдат държани в помещенията на превозвача до приключване на проверката.
4. Превозвачът може да продължи с доставката на поръчките за продажба и транспортните единици, след като приключи проверката и поръчките за продажба бъдат оформени.

По логистични причини разделянето на транспортните единици на стоки по IOSS и стоки извън IOSS може да се извърши едва в държавата на износа. Друг възможен вариант е всички стоки (по IOSS и извън IOSS), които не са предназначени за ДЧ на първото въвеждане, да се поставят под режим външен транзит и да се декларират за допускане за свободно обращение в митническо учреждение в ДЧ на крайно местоназначение.